

Telefon/ Fax

e-mail:

SZEDEDI JÁRÁSBÍRÓSÁG

12.

Alkotmánybíróság

BudapestDonáti u. 35-45.
1015

SZEDEDI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
10/151-2/2016	
Érkezett:	2016 FEBR 17.
Adószám:	1
Telefonszáma:	
32+ml+8 db H	

Érk.: 2016 JAN 26

Példány: Mell:

Az ügyiratsz.: 022675/2012

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[redacted] születési neve: [redacted] édesanyja neve: [redacted] született: [redacted]
[redacted] lakcím: [redacted] Indítványozó a mellékelten
csatolt meghatalmazás alapján a [redacted] (szekhely: [redacted])

[redacted] eljáró ügyvéd [redacted] útján, az indítvány
elbírálására megállapított alkotmánybíróági hatáskört az Alaptörvény 24. § (2) bek. d)
pontjában foglaltakra, az indítványozói jogosultságot az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi
CLI. törvény (Abtv.) 27. §-ban foglaltakra alapítva, a Szegedi Törvényszék előtt
2.Pf.21.785/2015. számon folyamatban volt peres ügy érdemében hozott 4. sorszámú ítélet
Alaptörvényben biztosított indítványozói jogsérelemének bekövetkezése folytán az alábbi

alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítványt

terjeszti elő.

Indítványozó kérelmezi a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy - az Alaptörvény 24. cikk (3) bek. b) pontjában, ill. az Abtv. 43. § (1) bek-ben foglaltak alapján - a Szegedi Törvényszék előtt 2.Pf.21.785/2015. számon folyamatban volt peres ügy érdemében hozott 4. sorszámú ítélet Alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és az ítéletet semmisítse meg, és - az Abtv. 43. § (2), (3) bek-ben foglaltak alapján - kötelezze a Szegedi Törvényszéket, hogy az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróság 23.P.22.675/2012/57. sorszámú ítéletét tartsa fenn hatályában.

Indítványozó a jelen alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítványát az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. d) pontjában, ill. az Abtv. 27. §-ban foglaltak alapján terjeszti elő. Indítványozó jogséremlme a jelen indítványban megjelölt alaptörvény-ellenes bírói döntéssel következett be; a jelen indítványban megjelölt, az döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, további jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta, ill. a kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű.

INDOKOLÁS

I. Előzmények

I.1. Káresemény

A Szegeden, 2011. július 10. napján kelt baleseti bejelentőlap (K/1 melléklet) tanúsága szerint [REDACTED] a tulajdonát képező [REDACTED]-es forgalmi rendszámú Opel Astra típusú személygépjárművel 2011. július 20. napján 15 óra 20 perckor Szegeden a Barázda utca és a Jácint utca kereszteződésénél összeütközött az Indítványozó által vezetett és az Indítványozó tulajdonában álló [REDACTED] forgalmi rendszámú BMW 740i típusú személygépjárművével. Indítványozó a Jácint utcából kanyarodott jobbra a Barázda utcába.

A baleseti bejelentőlap tanúsága szerint [REDACTED] a baleset kialakulásáért a felelősséget nem ismerte el.

A baleseti bejelentő lap tanúsága szerint [REDACTED] a [REDACTED] (Alperesnél) rendelkezik kötelező gépjármű-felelősség biztosítással.

Indítványozó gépjárművében a Szegeden, 2010. augusztus 3. napján kelt kárfelvételi jegyzőkönyvben (K/2 melléklet) részletezett károk keletkeztek, mely alapján az Alperes által megbízott [REDACTED] Kft. ([REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]) a Budapesten, 2011. augusztus 4. napján kelt javítási-kalkulációjában (K/3 melléklet) nettó 1.006.416,- Ft-ban jelölte meg a gépjárműben keletkezett kár javításának költségét.

A Szegedi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóságon a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt 06801/3788/2011. szabs. ügyszámon szabálysértési eljárás indult az Indítványozó ellen, mely eljárásban a szabálysértési hatósága a Szegeden, 2012. április 3. napján kelt határozatában a – mivel nem állapítható meg a szabálysértés elkövetése – bizonyítottság hiányában az eljárást megszüntette. A szabálysértési hatóság [REDACTED] szemben a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt indított eljárást – elévülés miatt – megszüntette.

Ezen eljárás során a szabálysértési hatóság a tényállás tisztázása végett 2011. november 14.-én igazságügyi közlekedési-műszaki szakértő kirendeléséről határozott. [REDACTED] igazságügyi közlekedési-műszaki szakértő 2012. január 17. napján kelt szakértői véleménye szerint a baleset bekövetkezése akként valószínűsíthető, hogy a BMW személygépkocsi, a rendelkezésre álló adatok szerint ki nem zárható módon a jobbra kanyarodást kis ívben hajtotta végre, és a neki jobbra eső út jobb oldali felében, legfeljebb a képzeletbeli felezővonalon, járművének homlokfalával összeütközött a jobbra tartó, fékezett helyzetben lévő Opel gépkocsi bal oldalával.

Az ütközés pontja 2,0 m-rel meghaladta a Jácint utca jobb oldali szélének a Barázda utcára vetített merőleges egyenesét, azaz az ütközés nem a szigorúan vett útkereszteződésben történt.

Továbbá a szakértő megállapította, hogy a baleseti helyszínt megelőzően a Barázda utcából legalább 1,1 méteres sávot foglalt el az úttest jobb szélén várakozó járműszerelvénnyel, melynek kikerülési manőverét hajtotta végre az Opel gépkocsi vezetője akkor, amikor feltehetően a BMW útkereszteződésben való megjelenésére fékezéssel reagált, így az Opel gépkocsinak legalább tömegrészének 50%-át meghaladó mértékben az úttest bal oldali felében kellett közlekednie. Az Opel gépkocsitól származó féknyom alapján, a féknyom kezdetén fennálló sebességét a szakértő 36-37 km/h között határozta meg, mely az adott útszakaszon érvényben lévő 30 km/h-s sebességhatárhoz viszonyítottnak mintegy 20 százalékos abszolút

sebességtúllépésnek minősíthető. A szakértő szerint az Opel személygépkocsi sebessége az ütközés pillanatában 20 km/h volt, melyet egy 5,3 m hosszú, bal első, és egy 6,4 m hosszú jobb első féknyom előzött meg.

A szakértői vélemény szerint nem zárható ki, hogy az Indítványozó a BMW gépkocsijával a baleset időpontjában szabályosan, kis ívben kanyarodott jobbra.

A szakértői vélemény szerint az ütközés az Opel megengedett sebességéről vészfékezéssel lett volna elhárítható.

A szabálysértési hatóság szerint a szakértői vélemény alapján kétséget kizáró módon nem volt bizonyítható, hogy az indítványozó szabálysértést követett el, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény, ezért az eljárást vele szemben megszüntette.

Indítványozó a Szegeden, 2012. áprilisában kelt levelében (K/4 melléklet) – a szabálysértési hatóságnak [REDACTED] felelősségét megállapító határozatára tekintettel - kérte kárának mielőbbi megtérítését.

Alperes a Budapesten, 2012. április 19. napján kelt levelével (K/5 melléklet) tájékoztatta Indítványozót, hogy a bejelentett káreseményre kártérítést nem fizet, tekintettel arra, hogy a kárleírások vizsgálata és a baleset résztvevőjeként megjelölt gépjármű kárszempléje alapján megállapítást nyert, hogy a baleset bekövetkezéséért az Indítványozót terheli a felelősség az elsőbbségadási kötelezettség megszegése miatt.

Indítványozó a Szegeden, 2012. április 25. napján kelt levelében (K/6 melléklet) jelezte, hogy téves az Alperesnek az elsőbbségadási kötelezettség megsértésére vonatkozó megállapítása, és kérte a 2011. augusztus 4. napján kelt javítási-kalkulációban foglalt összeg megfizetését.

Alperes a Budapesten, 2012. május 7. napján kelt levelében (K/7 melléklet) arról tájékoztatta a Indítványozót, hogy továbbra sem látja bizonyítottnak azt, hogy a baleset bekövetkezéséért [REDACTED] terheli a felelősség.

Indítványozó a Szegeden, 2012. szeptember 3. napján kelt levelében (K/8 melléklet) előadta, hogy [REDACTED] elsőbbségadási kötelezettségét megszegte, valamint a sebesség korlátozást is túltepte, így a baleset bekövetkezéséért felelőséggel tartozik. Indítványozó leveléhez csatolta továbbá a baleset szemtanújának rendőrségi kihallgatására vonatkozó jegyzőkönyvét.

Alperes a Budapesten, 2012. szeptember 14. napján kelt levelében (K/9 melléklet) a korábbi álláspontját változtatlanul fenntartotta, és megtagadta az Indítványozó kárának megfizetését.

Indítványozó a Szegeden, 2012. október 10. napján kelt, jogi képviselője útján megküldött levelével (K/10 melléklet) ismételten felszólította az Alperest a 2011. augusztus 4. napján kelt javítási-kalkulációban megjelölt összeg megfizetésére, hivatkozva az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Szegedi Intézete (6720 Szeged, Tisza L. krt. 2-4.) Szegeden, 2012. január 17. napján kelt, MSZ:291/2011. sz. igazságügyi közlekedési-műszaki szakértői véleményében foglaltakra (K/11 melléklet), valamint a helyszínen jelen volt [REDACTED] tanú vallomására (K/12 melléklet).

Ezen szakértői vélemény megállapította, hogy nem zárható ki, hogy az Indítványozó személygépkocsijával a baleset időpontjában szabályosan, kis ívben kanyarodott. Azaz Indítványozót a balesetért felelősség nem terheli, Indítványozó közlekedési szabályt nem szegett, így az erre való alperesi hivatkozás megalapozatlan.

Ezzel szemben a szakértői vélemény szerint [REDACTED] személygépkocsijával az adott útszakaszon érvényben lévő 30 km/h-s sebességkorlátozáshoz képest 36-37 km/h-s sebességgel haladt, mely mintegy 20%-os abszolút sebességtúllépésnek minősíthető.

A szakértői vélemény megállapította azt is, hogy Indítványozó személygépkocsijával kanyarodási helyzetében nem haladt át a keresztező út bal oldali felébe, ugyanakkor legalább tömegrészének 50%-át meghaladó mértékben az úttest bal oldali felében közlekedett, ahogyan azt a helyszínrajz is megfelelően rögzíti.

A helyszínen jelen volt tanú is megerősítette azt, hogy személygépkocsija gyorsan, 30 km/h sebességnél nagyobb sebességgel haladt az út közepén, ekkorra már majdnem befejezte a kikanyarodást az Indítványozó személygépkocsijával. A tanú elmondta azt is, hogy az ütközés a parkoló autó vonalában történt, és nem a kereszteződésben.

A fent leírtak egyértelműen alátámasztják, hogy közlekedési szabályt szegett, mely egyértelműen közrehatott a baleset bekövetkeztében, ill. ténylegesen azt okozta.

I.2. Fizetési meghagyásos eljárás

Tekintettel arra, hogy Alperes az Indítványozó kárát Indítványozó többszöri felszólítása ellenére nem térítette meg, Indítványozó 2012. november 2. napján 31023/Ü/31522/2012. ügyszámon fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett Alperes ellen előtt.

A fizetési meghagyással szemben Alperes 2012. november 22. napján ellentmondással élt.

I.3. Indítványozói kereseti kérelem

Az Alperes határidőben előterjesztett ellentmondására tekintettel Indítványozó a Szegedi Járásbíróságon 2012. december 7. napján előterjesztett előkészítő iratában (K/13 melléklet) kérte a Járásbíróságot, hogy kötelezze Alperest kártérítés jogcímén 1.019.116,-Ft tőke, valamint ezen összegből 1.006.416,-Ft után 2011. július 21., 12.700,-Ft után 2012. október 24. napjától a megfizetés napjáig járó a Ptk. 301. §-a szerinti mértékű késedelmi kamat megfizetésére.

Az Indítványozó kérte továbbá a Járásbíróságot, hogy marasztalja Alperest a felmerülő perköltségekben (38.725,-Ft fizetési meghagyásos eljárás díja, 40.000,-Ft fizetési meghagyásos eljárás ügyvédi munkadíja, 22.400,-Ft peres eljárás illetéke, 64.714,-Ft (50.955,-Ft+Áfa) peres eljárás ügyvédi munkadíja).

I.4. Az elsőfokú eljárás során előterjesztett beadványok, nyilatkozatok

1./ Indítványozó a 2012. december 17. napján kelt beadványában (K/14 melléklet) előadta, hogy Indítványozó a perbeli gépjármű károsodásából eredő a károsodott, majd javított gépjárműben beállott értékcsökkenést 500.000,-Ft-ban határozza meg, melyből 271.732,-Ft összegben kártérítési igényt Alperessel szemben érvényesíteni kíván. Indítványozó a kereseti kérelmét ezen összeg vonatkozásában felemelte, ill. a további 228.268,-Ft összegű értékcsökkenés vonatkozásában jogfenntartással élt.

2./ Alperes a 2013. március 19. napján kelt ellenkérelmében (K/15 melléklet) nem vitatta, hogy a per alapját képező közúti baleset időpontjában a károkozóként megjelölt frsz-ú, Opel Astra Caravan típusú személygépjárműre vonatkozóan a biztosítótársaságuknál megkötött, érvényes és hatályos kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés állt fenn. Vitatta ugyanakkor, hogy a per alapját képező közúti baleset az Indítványozó által előadott és részükre bejelentett módon következett be, rámutatott arra, hogy az Indítványozó a balesetet megelőzően a „jobbkez-szabály” révén őt terhelő elsőbbségadási kötelezettségének nem tett eleget, jöllehet az elsőbbségi jog a Barázda utca

teljes terjedelmében közlekedő gépjárműveket megillette volna az Indítványozó személygépjárműjével szemben, függetlenül ezen gépjárművek sebességétől. Alperes álláspontja szerint az Opel Astra Caravan típusú személygépjármű nem jelentős sebességtúllépése nem áll okozati összefüggésben a közúti balesettel, Indítványozó kényszerítette személygépjárműve haladási irányának és sebességének hirtelen megváltoztatására [REDACTED] ekként kizárólag az indítványozó közúti közlekedési szabályt szegő, felroható magatartására vezethető vissza a közúti baleset bekövetkezése. Az igazságügyi közlekedési-műszaki szakértői véleménnyel szemben vitatta, hogy az indítványozói személygépjármű – kora, futása és esetleges előzménykára miatt – a per alapját képező közúti balesetből eredően értékcsökkenést szenvedett volna.

3./ Indítványozó a 2013. április 16. napán kelt előkészítő iratában (K/16 melléklet) előadta, hogy:

a) A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 28. § (1) bek-e szerint az útkereszteződésben - ha a (2) bekezdés rendelkezéseiből más nem következik - a járművel elsőbbséget kell adni

a) a jobbról érkező minden jármű és

b) a balról érkező villamos részére.

A KRESZ 28. § (3) bek-e szerint útkereszteződést járművel csak olyan sebességgel szabad megközelíteni, hogy a vezető eleget tehessen elsőbbségadási kötelezettségének és e tekintetben másokat a jármű sebességével ne tévesszen meg.

A KRESZ 31. § (1) bek-e szerint az útkereszteződésben másik útra bekanyarodni szándékozó vezető a járművel

a) az útburkolati jelek által meghatározott forgalmi sávba,

b) útburkolati jelek hiányában

- jobbra bekanyarodás esetében az úttest jobb szélére,

- balra bekanyarodás esetében az úttest felezővonalára mellé, illetőleg osztótpályás és egyirányú forgalmú úton az úttest bal szélére

köteles - az útkereszteződés előtt kellő távolságban - besorolni. A bekanyarodási szándékot irányjelzéssel [29. § (2) bek.] jelezni kell.

A KRESZ 31. § (3) bek-e szerint a járművel másik útra - ha közúti jelzésből más nem következik - jobbra kis ívben, balra nagy ívben kell bekanyarodni, úgy, hogy a jármű a bekanyarodás után a menetirány szerinti jobb oldalon maradjon.

Indítványozó a reá a fentiek szerint irányadó jogszabályi kötelezettségeknek maradéktalanul eleget tett.

A KRESZ 1. számú függelékének I. k) pontja szerint útkereszteződés: két vagy több útnak azonos szintben való kereszteződése, egymásba torkollása, illetőleg elágazása.

[REDACTED] tanú vallomása szerint „Láttam, hogy az úttest szélén parkol egy utánfutós személygépkocsi, kissé belógva az útra. A Jácint utcai kereszteződés előtt kb. 10-20 méterre állt.” (Szeged Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság 06801/3788-12/2011/szabs. jegyzőkönyv [REDACTED] tanú meghallgatásáról 2. oldal utolsó bek.)

[REDACTED] tanú vallomása szerint „Ekkor megláttam, hogy a Jácint utcáról egy sötét színű BMW kanyarodik, irányából nézve jobbra velem szemben. Úgy tűnt, lassan kanyarodik és nem nagy ívben, a Barázda utca jobb oldalára kanyarodott, úgy emlékszem a jobb oldala az autónak lenni is volt a murvás részen. Az Opel lendületesen haladt az út közepén,

ekkorra már majdnem befejezte a kikanyarodást a BMW, amikor mintha érzékeltem volna az Opel részéről, hogy felvillan a féklámpája, nyilván megítélte, hogy nem tud megállni a parkoló autóiig, ezért folytatta útját, gyakorlatilag a két autó közé ékelődött, megpróbált elhaladni közöttük – ekkor még arra gondoltam sikerül is neki – majd azt láttam, hogy a BMW bal eleje az Opel bal oldalával ütközött.” (Szeged Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság 06801/3788-12/2011/szabs. jegyzőkönyv [redacted] tanú meghallgatásáról 3. oldal. első bek.)

[redacted] tanú vallomása szerint „Én az ütközéskor kb. 50 méterre voltam az Opeltől.” (Szeged Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság 06801/3788-12/2011/szabs. jegyzőkönyv [redacted] tanú meghallgatásáról 3. oldal. 2. bek.)

[redacted] tanú vallomása szerint „Az ütközés a parkoló autó vonalában történt és nem a kereszteződésben”. (Szeged Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság 06801/3788-12/2011/szabs. jegyzőkönyv [redacted] tanú meghallgatásáról 3. oldal 5. bek.)

A [redacted] által készített, 2012. január 17. napján kelt szakértői vélemény a parkoló utánfutós autó kereszteződéstől való elhelyezkedését nem határozza meg pontosan, az a méretarányos rajz szerint a kereszteződéstől kb. 10 méterre lehetett.

A fentiekben leírtakra tekintettel Indítványozó gépjárművével az útkereszteződést elhagyta, ekként a KRESZ útkereszteződésre előírt elsőbbségi szabályai Indítványozót nem terheltek, egyebekben pedig egyenrangú útkereszteződésben, ha jobbra kívánunk kanyarodni, akkor a jobbról érkező jármű számára akkor kell elsőbbséget adni, ha egyenesen akarunk továbbhaladni.

[redacted] tanú – vallomása szerint – az ütközéskor kb. 50 méterre volt az Opeltől, azonban nyilatkozata szerint még az ütközést megelőzően látta, hogy a Indítványozó kanyarodik, amikor még az Opel nem kezdte meg a kikerülést. Amennyiben [redacted] tanú látta az Indítványozót kanyarodni, úgy ebből egyértelműen következik, hogy [redacted] is látnia kellett Indítványozót és nem kezdhetett volna meg a kikerülést. [redacted] – vallomása szerint – látta, hogy a kikerülést megelőzően felvillan az Opel féklámpája, de mivel nem tudott megállni a parkoló autóiig, ezért folytatta az útját.

- b) A KRESZ 35. § (1) bek-e szerint az úttest menetirány szerinti jobb oldalán álló jármű vagy ott levő egyéb akadály melletti elhaladásra (kikerülés) a 34. § (1)-(5) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell - értelemszerűen - alkalmazni.

A KRESZ 34. § (1) bek-e szerint előzni abban az esetben szabad, ha

- a) az előzés céljából igénybe venni kívánt forgalmi sáv olyan távolságban szabad, hogy - figyelemmel az előzni kívánó és a megelőzendő jármű sebessége közötti különbségre - az előzés a szembejövő forgalmat nem zavarja;
- b) az előzni kívánó jármű előzését más jármű nem kezdte meg;
- c) az előzni kívánó jármű előtt ugyanabban a forgalmi sávban haladó másik jármű előzési szándékot nem jelzett;
- d) az előzés során a megelőzendő jármű mellett megfelelő oldaltávolságot lehet tartani;
- e) a vezető az előzés befejezése után a járművel a megelőzött jármű elé, annak zavarása nélkül vissza tud térni.

A KRESZ 34. § (2) bek-e szerint az előzési szándékot - ha az előzés irányváltoztatással jár - irányjelzéssel [29. § (2) bek.] jelezni kell.

A KRESZ 34. § (3) bek-e szerint az előzést - a (4) és az (5) bekezdésben említett esetet kivéve - balról kell végrehajtani.

A KRESZ 14. § (1) bek. z/1. pontja szerint „Korlátozott sebességű övezet” (53/a. ábra) jelzőtábla azt jelzi, hogy a „Korlátozott sebességű övezet vége” (53/b. ábra) jelzőtábláig az úton a táblán megjelölnél nagyobb sebességgel haladni tilos.

A KRESZ 3. § (1) bek. c) pontja szerint aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles úgy közlekedni, hogy a személy- és vagyonbiztonságot ne veszélyeztesse, másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon, és ne zavarjon.

██████████ a rá irányadó fenti jogszabályi kötelezettségeknek nem tett eleget.

A ██████████ igazságügyi közlekedési-műszaki szakértő által készített, 2012. január 17. napján kelt szakértői vélemény szerint a helyszín 30km/h-s „Korlátozott sebességű övezet”-ben található. (szakértői vélemény 3. oldal V.ad.1. pont 3. bek.)

A ██████████ igazságügyi közlekedési-műszaki szakértő által készített, 2012. január 17. napján kelt szakértői vélemény szerint a ██████████ által vezetett ██████████ orgalmi rendszámú, Opel Astra típusú személygépkocsi ütközés pillanatában fennálló sebessége 20 km/h-ban volt meghatározható, melyet egy 5,3 m hosszú, bal első és egy 6,4 m hosszú, jobb első keréktől származó féknyom előzött meg. A féknyomra 6,0 m/s² átlagos legnagyobb lassulást figyelembe véve, a féknyom kezdetén fennálló sebesség 36-37 km/h között határozható meg, mely az adott útszakaszon érvényben lévő 30 km/h-s sebességkorlátozáshoz viszonyítottnak mintegy 20%-os abszolút sebességtúllépésnek minősíthető. (szakértői vélemény 6. oldal V.ad.2. pont 3. bek.)

A fentiekből megállapítható, hogy ██████████ megszegte a KRESZ 3. § (1) bek. c) pontjában, ill. 34. § (1) bek-ben írt közúti közlekedés szabályait, ill. a megengedett sebességet is jelentős túllépte, mely közlekedési szabályszegések a balesetet okozták.

Az útkereszteződések köz tudomásúan már jó előre fel lehet ismerni: a járdaszegély (földes, füves terület) megszűnéséből, a keresztező villanyvezetékekből, merőlegesen érkező járművekből, a szemből érkező, irányt jelző járművekből, stb. A sebességtúllépésre, ill. a veszélyeztetés tilalmának megszegésére is tekintettel ██████████ elróhatóság terheli.

A 2009. évi LXII. tv. 12. §-a értelmében a kötelező gépjármű felelősségbiztosítás kiterjed azoknak a kártérítési igényeknek a kielégítésére, amelyeket a biztosított személyekkel szemben a biztosítási szerződésben megjelölt gépjármű üzemeltetése során okozott károk miatt támasztanak.

A 2009. évi LXII. tv. 28. § (1) bek-e szerint a károsult kártérítési igényét e törvény alapján, a biztosítási szerződés keretei között a károkozó gépjármű üzemben tartójának biztosítójával szemben közvetlenül jogosult érvényesíteni.

A fentiekben leírtakra tekintettel Indítványozó előkészítő iratában hivatkozott arra, hogy Alperes felelőssége fennáll.

A fentiekben leírtakra tekintettel Indítványozó kereseti kérelmét a korábban írásban előterjesztettek szerint fenntartotta.

A KRESZ 1. sz. Függelék III. b) pontja szerint elsőbbtség: továbbhaladási jog a közlekedés más résztvevőjével szemben. Azt a járművet, amelynek elsőbbsége van, az elsőbbségadásra kötelezett nem kényszerítheti haladási irányának vagy sebességének hirtelen megváltoztatására.

A KRESZ 3. §-ának c) pontja a közlekedésben résztvevőkre vonatkozó – a jogszabályhely címében is kifejezésre juttatott általános rendelkezések egyike, az. ún. veszélyeztetés tilalma amely azt tartalmazza, hogy a közúti közlekedésben résztvevő köteles úgy közlekedni, hogy a személy- és vagyonbiztonságot ne veszélyeztesse, másokat a közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon és ne zavarjon.

A KRESZ 28. §-a a rendező elveiből kitűnően az elsőbbség szabályozásánál, kizárólag a kötelezetti oldalt veszi számításba és írja elő az elsőbbségadásra kötelezett magatartási teendőit.

Ki kell emelni, hogy a 28. § (3) bek-e szerint az elsőbbségadásra kötelezett járművezető az útkereszteződést csak olyan sebességgel közelítheti meg, hogy eleget tehessen elsőbbségadási kötelezettségének, és e tekintetben másokat a járműve sebességével ne tévesszen meg.

A KRESZ 1. számú függeléke III/b) pontja ugyancsak csupán a kötelezetti oldalról szabályozva határozza meg az elsőbbséget, amely továbbhaladási jog a közlekedés más résztvevőjével szemben: az elsőbbségadásra kötelezett az elsőbbséggel rendelkezőt a haladási irányának vagy a sebességének a hirtelen megváltoztatására nem kényszerítheti.

A KRESZ Függelék III/b) pontjában megfogalmazott elsőbbségi szabály "rugalmas", és ennek helyes értelmezése szerint az elsőbbség nem abszolút, s az elsőbbséggel rendelkező jármű sebességének szerepe van az elsőbbség biztosításában.

Az elsőbbségre jogosult is felelős lehet a közúti balesetért, ha az a sebességtúllépéssel okozati összefüggésben áll. Értékelni kell, hogy az elsőbbségre jogosult szabályszegése, a sebesség túllépése is közrehatott a közúti baleset előidézésében, ill. a kár bekövetkeztében, tekintettel arra, hogy az az elsőbbségre jogosult szabályszegésével okozati összefüggésben következett be.

[REDACTED] a baleset, ill. a kár bekövetkeztében jogellenesség, ill. felróhatóság ~~terén~~, tekintettel arra, hogy a kikerülés szabályait megszegte, ill. a megengedett sebességet túllépte, a kikerülést nem kellő gondossággal végezte, melynek következtében a vele szemben szabályosan közlekedő Indítványozóval összeütközött. A megengedett sebesség túllépése emellett nyilvánvalóan fokozza a baleset kockázatát, csökkenti a baleset elhárításának lehetőségét. A fokozott sebesség az ütközés, ill. a károsodás mértékét növeli.

c) Indítványozó az Alperes által meghallgatni kért [REDACTED] tanúkenti meghallgatása kapcsán már előzetesen megjegyezte, hogy a tanú[REDACTED] vallomás nem várható, tekintettel arra, hogy a per tárgya az általa okozott kár megtérítése. Indítványozó a Ptk. 355. §-ban foglaltak alapján [REDACTED] szemben kártérítési igénnyel léphetne fel, ill. őt a per jelenlegi Alperesével együtt egyetemleges marasztalási kötelezettséggel is perelhetné.

d) Indítványozó beadványához csatolta:

- az [REDACTED] BMW 740i típusú személygépkocsi szlovák forgalmi engedélyének másolatát, melyből kitűnik, hogy a gépjármű a baleset bekövetkeztekor 2 éves volt,
- gépjármű javítását végző autószervíz igazolását, miszerint a kár javítása a kárfelvételi jegyzőkönyv és a javítási kalkuláció alapján 2011. augusztus 22-én megtörtént.

Indítványozó indítványozta, hogy amennyi[REDACTED]en a Bíróság szükségesnek tartja, úgy tanúként hallgassa meg az igazolást kiállító [REDACTED], aki az igazoláson található [REDACTED] szám alól idézhető.

Az [REDACTED] BMW 740i típusú személygépjármű a baleset bekövetkeztekor az Indítványozó által F/2 alatt korábban becsatolt kárfelvételi jegyzőkönyv, ill. az F/3 alatt csatolt javítási kalkuláció szerint 151.296 km-es futásteljesítménnyel rendelkezett.

A gépjárműnek megelőzőleg nem volt káreseménye, melyet az F/2 alatt csatolt kárfelvételi jegyzőkönyv is igazol.

A káresemény javítása kapcsán a kárfelvételi jegyzőkönyv és a javítási kalkuláció szerinti alkatrészek kerültek kicserélésre, a kicserélt alkatrészek a javítást végző autószerveznél maradtak.

Indítványozó az értékcsökkenést 500.000,-Ft-ban határozta meg, melyből 271.732,-Ft összegben kívánt a perben értékcsökkenés jogcímén kártérítési igényt érvényesíteni, ugyanakkor az értékcsökkenés tényleges mértéke ezen összegnél jóval nagyobb, hiszen a baleset bekövetkeztekor 2 éves, kb. 30MFt-os értékű luxusgépjármű baleseti károsodása - még javítás esetén is - nyilvánvalóan és köztudomásúan csökkenti a gépjármű értékét.

4./ Indítványozó a 2014. január 13. napján kelt nyilatkozatában (K/17 melléklet) indítványozta, hogy a kirendelendő igazságügyi szakértő a perbeli gépjármű ISZKI székhelyén foganatosítandó szemléjén állapítsa meg, hogy a perbeli gépjárműben oldalkamera, ill. ütközésgátló található-e, amennyiben igen, úgy írja le ezek funkcióját, működési mechanizmusát.

Indítványozó indítványozta, hogy a kirendelendő igazságügyi szakértő állapítsa meg, hogy a perbeli gépjármű oldalkamerája, ill. ütközésgátlója hogyan hathatott közre a balesetben, ill. annak Indítványozó általi elkerülésében, elkerülhetőségében.

Indítványozó az alábbi kérdések kirendelendő igazságügyi szakértő általi megválaszolását indítványozta:

- az Opel vezetője - [REDACTED] tanúvallomásában foglaltakra tekintettel - kellő körültekintés mellett észlelte-e a BMW kikanyarodását?
- az Opel vezetője a fentiekre tekintettel kellő körültekintés mellett milyen helyzetében észlelhette a BMW-t?
- az Opel vezetője a kikerülés szabályait megszegte-e?

5./ Indítványozó a 2014. április 14. napján kelt beadványában (K/18 melléklet) csatolta a perbeli gépjármű kiegészítő felszereléseire vonatkozó német nyelvű certificate-ját, ill. annak hiteles fordítását.

A certificate S5DFA kódja szerint „AKTIVE.GESCHW.REG.+STOP&GO FUNKT.”-val rendelkezik, mely a hiteles fordítás szerint „aktív haladásvezérlés leállító/indító funkciót” jelent.

Ezen funkció az ún. ütközésselkerülő automatikus vészfékező rendszer működését jelenti, mely segít elkerülni az ütközéseket.

A figyelmeztető jelzéssel kiegészített önálló vészfékezésre képes vezetéstámogató rendszer radarok segítségével akadály esetén meg tudja fékezni az autót, amennyiben a sofőr erre nem képes. Ezen rendszer lehetővé teszi, hogy lecsökkenjen a reakcióidő egy akadály kezdete és annak észlelése között, így segítségével az ütközés elkerülhető.

6./ Igazságügyi közlekedési-műszaki szakértői vélemény (K/19 melléklet)

igazságügyi közlekedési-műszaki szakértő Szegeden 2014. szeptember 23. napján kelt, 28. sorszámu szakértői véleménye az alábbi megállapításokat tette:

A szakértői vélemény szerint a baleset leírását a Szegedi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatósága által 06801/3788/2011. szám alatt lefolytatott szabálysértési eljárás során meghozott 06801/3788-26/2011/szabs. számú, 2012. április 3. napján kelt határozat tartalmazza.

A szakértői vélemény szerint a szakértő változatlanul fenntartja az F/11 alatt becsatolt szakértői véleményét.

a./ A szakértő a Bíróság azon kérdésére, miszerint 'határozza meg a per alapját képező közúti balesetben az Indítványozó tulajdonát képező, általa vezetett [redacted] frsz-ú, BMW 740i típusú személygépjármű, és a [redacted] tulajdonát képező, általa vezetett. [redacted] frsz-ú, Opel Astra típusú személygépjármű helyzetét, az ütközés pillanatában. Továbbá nyilatkozzon arra vonatkozóan, hogy a részes személygépjárművek vezetőinek módjában állott-e a káresemény bekövetkezésének elhárítása, ha igen, milyen módon', az alábbi választ adta:

- a járművek ütközése 2011.07.29-én 15:20 körüli időben történt Szeged belterületén, a Barázda utca – Jácint utca kereszteződésében nappali, jó látási viszonyok mellett, száraz aszfalt útfelületen,

- a Barázda utca 4,2 m széles és egy 30 km/h-s „Korlátozott sebességű övezetben”-ben található, ahol a Jácint utca kereszteződésében a forgalmat az ún. „jobbkéz-szabály” határozza meg,

- a járműveken keletkezett rongálódások valamint az Opel és a véghelyzete alapján a baleset mechanizmusa, a járművel ütközési sebessége és helyzete, továbbá a helyszín megközelítése számítható volt,

- az Opel Astra személygépkocsi ütközés pillanatában fennálló sebessége 20-25 km/h között volt megadható, ill. ütközést megelőző haladási sebessége – féknyomból történő sebesség visszaszámítás eredményeképpen – 36-37 km/h körül volt számítható,

- az Opel vezetője az ütközés helyét megelőzően 15,0 – 15,5 m távolságról észlelte a veszélyhelyzetet, melyről megengedett sebességű haladása esetén legfeljebb vészfékezéssel tudott volna megállni,

- a BMW az útkereszteződést 20 km/h körüli sebességgel közelítette meg, majd a kanyarodási szakasz második felében gyorsulva haladt az ütközésig az eltérő észlelhetőségi helyzet miatt,

- az ütközési pont a Jácint utca – BMW haladási iránya szerinti – jobb oldali szélétől kb. 2,0 – 2,2 m-re volt meghatározható úgy, hogy a BMW hossz tengelye a Barázda utca hossz tengelyével kb. 40 –os szöget zárt be, azaz annak úttestére felhaladt és már mindegy 60-ot be is fordult,

- az Opel ütközéskor már féknyomot hátrahagyó fékezéssel lassulva, jobbra tartva közlekedett,

- a baleset helyszínelése során készült fényképfelvételek tanúsága szerint a Jácint utca – Barázda utca kereszteződésében az észlelhetőséget, ill. beláthatóságot a Barázda utcával párhuzamosan futó, mintegy 1,4 – 1,5 m magasra nőtt sövény sor korlátozza, így a BMW vezetője a balesetet csak az esetben kerülhette volna el, ha járműve műszaki felszereltségéből adódó képességét kihasználva a kereszteződésbe történő behaladás előtt az első sárvédő kerékházati ívében elhelyezett videokamera segítségével ellenőrzi a keresztező forgalmat, és kanyarodását csak az Opel Astra előrehaladását követően kezdi meg.

b./ A szakértői vélemény a Bíróság azon kérdésére, hogy 'határozza meg, hogy baleset során, azzal okozati összefüggésben a részes gépjárművekben milyen sérülések keletkeztek, ill. hogy azok összeegyeztethetők-e a baleseti mechanizmussal', megállapította, hogy a BMW homlokfalának bal oldala rongálódott meg, sérült a lökhárító, a ködfényszóró, a főfényszóró, a hűtődíszrács, illetve a bal első sárvédő; az Opel Astra bal eső sárvédője, a bal első, ill. bal hátsó ajtaja rongálódott meg, mely sérülések alátámasztják a baleseti mechanizmust.

c./ A szakértői vélemény a Bíróság azon kérdésére, hogy 'határozza meg a BMW sérülések javítási költségét, káridőponti forgalmi értékét, roncsértékét, ill. nyilatkozzon arra vonatkozólag, hogy a sérülések gazdaságosan javíthatók-e vagy indokolt a gazdasági totálkárra alapított kárrendezés', a felsorolt alkatrészek javítási költségét 1.060.9993,-Ft-ban határozta meg.

A szakértői vélemény megállapította, hogy a fényképek alapján a bal oldalon 2 parkoló szenzor sérült meg, ugyanakkor a javítási kalkuláció csak 1 db első parkoló szenzort tartalmaz.

A szakértői vélemény megállapította, hogy az első lökhárító hátranyomódott és felszakította a sárvédő csatlakozást, kiszakítva a sárvédőt és a lökhárítót a műanyag kerékjáratí dobbatétból. A szakértői vélemény szerint ennek cseréjére is szükség lehet.

A szakértői vélemény megállapította, hogy a kárszámítás nettó 3.000,-Ft-os rezsi óradíjat vesz figyelembe, mely nyilvánvalóan töredéke a márkaszervizben való javításkor figyelembe vehető 9.000-10.000,-Ft-os óradíjnak. A szakértői vélemény szerint a javítási összeg számla nélküli javításra, egyezségi összegre utal.

A szakértői vélemény a BMW károkori forgalmi értékét a magyarországi üzembe helyezés hiányában 14.000.000,-Ft-ban állapította meg, ill. megállapította, hogy a fenti javítási összegért a gépkocsi gazdaságosan javítható.

d./ A szakértői vélemény a Bíróság azon kérdésére, hogy 'határozza meg a BMW kora, futásteljesítménye, esetlegesen elszenvedett előzménykára, stb. miatt a perbeli baleset során elszenvedett értékcsökkenését', a helyreállítás után a jól végzett javítóipari munka ellenére visszamaradt értékrontó tényezők összességéből adódó műszaki és forgalmi érték veszteséget a forgalmi érték 1,5%-ban, 210.000,-Ft-ban jelölte meg.

e./ A szakértői vélemény a Bíróság azon kérdésére, hogy 'válaszoljon a 24. sz. alatt csatolt beadványban foglaltakra figyelemmel a 21. sz. beadványban feltett kérdésekre', megállapította, hogy:

- a BMW rendelkezik az első kerékjáratí ívekben, az első lökhárító burkolatához tartozó szakaszon elhelyezett videokamerákkal, melyek a nehezen betekinthező útkereszteződésben történő behaladás során videoképet közvetítenek az utasterbe, a középkonzolon elhelyezett kijelzőkhöz, segítve a keresztirányú forgalom kellő időben történő észlelhetőségét,

- a BMW felszereltségei közé tartozik az ún. aktív (távolságtartó) tempomat is, mely arra szolgál, hogy a gépkocsi előtt haladó más jármű mozgását, akár fékezéssel, akár gyorsítással lekövesse, így csökkentve a ráfutásos baleset kialakulásának kockázatát.

- a BMW az általános rendszerműködéssel szemben ki van egészítve azon funkcióval is, hogy a fékezett helyzetet egészen álló helyzetig megtartja, majd az elől haladó jármű elindulását követően – az elől haladó mozgásának függvényében - a tempomaton előzőleg beállított sebességig – a vezető beavatkozása nélkül – elindulással lekövesse. A szakértői vélemény szerint az aktív tempomatinak közlekedésbiztonsági (baleset megelőző) funkciója is van. Az aktív tempomat ki-, illetve bekapcsolható, továbbá 90°-os oldal irányban a meglévő takarás

miatt működésképtelen, így ennek a baleset létrejötté szempontjából elhárító közrehatása nincs.

- az oldalkamera segíthette volna a baleset elkerülését, azáltal, hogy a gépkocsi mellső traktusának a kereszteződés torkolati szelvényében a keresztező út széléig történő behaladásakor jelezte volna a jobbról várakozó Seat gépkocsit és az azt nagy sebességgel megközelítő Opel Astrát, így a kanyarodás megkezdésének elhalasztásával az ütközés elmaradhatott volna. Az útkereszteződésben „Állj! Elsőbbségadás kötelező” jelzőtábla nincs kihelyezve, így a KRESZ-ből adódó megállási kötelezettség sincs.

- az Opel gépkocsitól az útkereszteződést megelőzően visszamaradt féknyoma alapján a vezető észlelte a kikanyarodó BMW személygépkocsit, azonban ekkor az ütközés helyétől mindösszesen csak 15 m távolságra volt, mely érdemi elhárítást részéről már nem tett lehetővé. Korábbi észlelhetőség a BMW kikanyarodására tekintettel a takarás miatt nem volt kimutatható, így a jármű vezetőjét illetően időkülönbség a tényleges és az elvárt veszélyészlelés között nem volt számítható.

- a baleseti helyszín sajátosságai alapján valószínűsíthető, hogy az Opel vezetője az útkereszteződéshez érkező BMW-t még azelőtt észlelte, hogy az a Barázda utcára a kikanyarodást megkezdte volna, azaz a takaró hatást kifejtő sövény sor felett a fekete BMW tetőlemezének megjelenésére reagálhatott. Ez az ütközés előtti kb. 1,5 s lehetett.

- az Opel vezetőjének a kikerülést korábban meg kellett kezdenie, mint a Seat járműszerelvény úttesten elfoglalt helyzete, hiszen a maximális kitérés eléréséhez az Opelnek hosszabb utat kellett befutnia. Az Opel kitérés manőverét hamarabb megkezdte, mint a BMW a kanyarodást. A szabályszegés megállapítása nem műszaki szakértői kompetencia.

7./ Indítványozó a 2014. október 8. napján kelt észrevételében (K/20 melléklet) a szakértő 28. számú igazságügyi szakértői véleményében foglaltakra az alábbi észrevételt tette:

1. kérdésre adott válasz

A szakértő a Bíróság azon kérdésére, miszerint 'a részes személygépjárművek vezetőinek módjában állott-e a káresemény bekövetkezésének elhárítása, ha igen, milyen módon' nem adott teljeskörű választ. A szakértő az Opel Astra vonatkozásában ezen kérdésre nem válaszolt, a BMW vonatkozásában pedig megalapozatlan következtetésre jutott:

A szakértői vélemény teljességgel figyelman kívül hagyta azon körülményt, hogy a BMW vezetője jobbra kis ívben kanyarodva teljességgel szabályosan közlekedett (F/11 szakvélemény 6. oldal 2. bek., 7. oldal 4. bek.), ill, hogy a kanyarodást megkezdte és gépjárművével az útkereszteződést elhagyta, az ütközési pont a Jácint utca jobb oldali szélétől kb. 2,0–2,2 m-re volt meghatározható (28. sorsz-ú szakértői vélemény 4. oldal 4. bek.), ekként a KRESZ útkereszteződésre előírt elsőbbségi szabályai Indítványozót nem terheltek, egyebekben pedig egyenrangú útkereszteződésben, ha jobbra kívánunk kanyarodni, akkor a jobbról érkező jármű számára akkor kell elsőbbséget adni, ha egyenesen akarunk továbbhaladni, vagyis, hogy Indítványozót felróhatóság egyáltalán nem terheli. (Ld. 2013. április 16-i indítványozói beadvány). Indítványozó felróhatóságának hiányát a Szegedi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóságának 06801/3788-26/2011/szabs. számú, 2012. április 3. napján kelt határozata is alátámasztja, miszerint az Indítványozó vonatkozásában nem állapítható meg szabálysértés elkövetése.

A szakértői vélemény teljességgel figyelman kívül hagyta – az ugyanazon szakértői véleményben foglalt azon saját szakértői megállapítását, miszerint „az Opel vezetője az útkereszteződéshez érkező BMW-t még azelőtt észlelte, hogy az a Barázda utcára a

kikanyarodást megkezdte volna, azaz a takaró hatást kifejtő sövény sor felett a fekete BMW személygépkocsi tetőlemezének megjelenésére reagálhatott (28. sz. szakértői vélemény 7. oldal 4. bek.). Azon körülményt, hogy az Opel vezetője a BMW-t a kikanyarodás megkezdését megelőzőleg észlelte, egyértelműen alátámasztja [redacted] tanúvallomása (Szeged Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság 06801/3788-12/2011/szabs. jegyzőkönyv [redacted] tanú meghallgatásáról - F/12 melléklet), [redacted] tanúvallomása (16. sorszámú jegyzőkönyv), ill. a 2013. április 16-i indítványozói beadványban kifejtettek is.

A szakértői vélemény teljességgel figyelmen kívül hagyta azon körülményt, miszerint az Opel Astra vezetőjét, [redacted] baleset, ill. a kár bekövetkeztében jogellenesség, ill. felróhatóság terheli, tekintettel arra, hogy a KRESZ 3. § (1) bek. c) pontjában, 35. § (1) bek-ben, ill. 34. § (1)-(5) bek-ben foglaltak ellenére a kikerülés szabályait megszegte, ill. a KRESZ 14. § (1) bek-ben foglaltak ellenére a megengedett sebességet túllépte, a kikerülést nem kellő gondossággal végezte, melynek következtében a vele szemben szabályosan közlekedő Indítványozóval összeütközött (ld. részletesen 2013. április 16-i indítványozói beadványban kifejtettek szerint). A kikerülés szabályszerű elvégzése esetén a baleset bekövetkezése elkerülhető lett volna.

A szakértői vélemény teljességgel figyelmen kívül hagyta azon körülményt, miszerint amennyiben az Opel Astra vezetője a 30 km/h-s „Korlátozott sebességű övezetre” vonatkozó sebességhatárt betartja és ahhoz viszonyítottan nem tanúsít – az F/11 alatt csatolt szakértői vélemény által tényként megállapított (F/11 szakértői vélemény 6. oldal 5. bek.) - mintegy 20%-os abszolút sebességtúllépést, úgy a baleset bekövetkezése elkerülhető lett volna. A szakértői vélemény ezen körülmény figyelmen kívül hagyása mellett ezen körülményből – kifejezett bírói kérdés ellenére - következtetést sem vont le. [redacted] felelősségét a Szegedi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóságának 06801/3788-26/2011/szabs. számú, 2012. április 3. napján kelt határozata is alátámasztja, miszerint az ellene a közúti szabályok kisebb fokú megsértése elkövetése miatt indított eljárás pusztán elévülés okán került megszüntetésre.

2. kérdésre adott válasz

A szakértői vélemény a Bíróság azon kérdésére, hogy 'határozza meg, hogy baleset során, azzal okozati összefüggésben a részes gépjárművekben milyen sérülések keletkeztek, ill. hogy azok összeegyeztethetők-e a baleseti mechanizmussal', helyesen állapította meg, hogy a BMW homlokfalának bal oldala rongálódott meg, sérült a lökhárító, a ködfényszóró, a főfényszóró, a hűtődiszrác, illetve a bal első sárvédő; melyek alátámasztják a baleseti mechanizmust.

3. kérdésre adott válasz

A szakértői vélemény a Bíróság azon kérdésére, hogy 'határozza meg a BMW sérülések javítási költségét, káridőponti forgalmi értékét, roncsértékét, ill. nyilatkozzon arra vonatkozólag, hogy a sérülések gazdaságosan javíthatóak-e vagy indokolt a gazdasági totálkárra alapított kárrendezés', az Indítványozó kereseti kérelmében igényelt 1.006.416,-Ft-os kárösszeg megalapozottságát igazolta, sőt a javítási költséget 54.577,-Ft-tal magasabb összegben határozta meg.

4. kérdésre adott válasz

A szakértői vélemény a Bíróság azon kérdésére, hogy 'határozza meg a BMW kora, futásteljesítménye, esetlegesen elszenvedett előzménykára, stb. miatt a perbeli baleset során elszenvedett értékcsökkenését', a helyreállítás után a jól végzett javítóipari munka ellenére

visszamaradt értékrontó tényezők összességéből adódó műszaki és forgalmi érték veszteséget a forgalmi érték 1,5%-ban, 210.000,-Ft-ban jelölte meg, mellyel az Indítványozó kereseti kérelmében igényelt értékcsökkenés jogalapját, ill. az értékcsökkenést Indítványozó által igényelt 271.732,-Ft-os összegét lényegileg, nagyságrendileg alátámasztotta.

A szakértő a gépjármű forgalmi értékének, ill. az értékcsökkenés 1,5%-os mértékének meghatározása alapjául szolgáló körülményekről nem tett említést, annak indokát nem adta. Indítványozó a 271.732,-Ft-os értékcsökkenés összegére továbbra is igényt tartott, melynek kapcsán a szakértő meghallgatását indítványozta.

A szakértői vélemény 5. kérdésre adott válaszai teljességgel ellentmondásosak az alábbiak okán:

A szakértői vélemény szerint az Opel vezetője az útkereszteződéshez érkező BMW-t még azelőtt észlelte, hogy az a Barázda utcára a kikanyarodást megkezdte volna (28. sorsz-ú szakértői vélemény 7. oldal 4. bek.), azaz a takaró hatást kifejtő sővénytör felett a fekete BMW tetőlemezének megjelenésére reagálhatott, ugyanakkor a szakértői vélemény figyelmen kívül hagyta azon körülményt, ill. annak értékelését, hogy az Opel vezetője mindezek ellenére a kikerülést – a KRESZ 3. § (1) bek. c) pontjában, 35. § (1) bek-ben, ill. 34. § (1)-(5) bek-ben foglaltak megszegésével- mégis megkezdte. Sőt! Az Opel vezetője ezen túlmenően – a KRESZ 14. § (1) bek-ben foglaltak megszegésével – a szakértői vélemény által megállapítottan – a megengedettnél nagyobb sebességgel, mintegy 20%-os abszolút sebességtúllépést haladt. (Ld. részletesen 2013. április 16-i indítványozói beadvány)

Az Opel vezetőjének a megengedett sebességnek megfelelő sebesség esetén a BMW észlelésekor meg kellett volna állnia, különös tekintettel arra, hogy [REDACTED] tanúvallomása szerint az Opel vezetője a BMW kikanyarodását a kikerülés megkezdése előtt észlelve fékezett, majd gyorsított, majd ismét fékezett (Szeged Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság 06801/3788-12/2011/szabs. jegyzőkönyv [REDACTED] tanú meghallgatásáról 3. oldal. első bek.).

A szakértői vélemény a fentiekben túlmenően teljességgel figyelmen kívül hagyta az F/11 alatt csatolt szakértői vélemény azon megállapítását, hogy 'a BMW szabályosan, kis ívben kanyarodott jobbra' (F/11 szakvélemény 6. oldal 2. bek.) és 'a neki jobbra eső út jobb oldali felében, legfeljebb a képzeletbeli felezővonalon járművének homlokfalával összeütközött a jobbra tartó, Opel bal oldalával' (F/11 szakvélemény 7. oldal 4. bek.), vagyis az oldalkamera a baleset elkerülését nem segíthette volna, hiszen az a kanyarodás megkezdésekor maximum a Seat gépkocsit észlelhette, melynek az úttesten való elhelyezkedése a szabályosan kis ívben kanyarodó Indítványozót a továbbközlekedésben nem befolyásolta.

Ezen túlmenően az oldalkamera a szabálytalanul, nagy sebességgel kikanyarodó Opelt a BMW kanyarodásának megkezdésekor pedig még nem észlelhette.

A szakértői vélemény teljességgel figyelmen kívül hagyta azon – a szakértői vélemény által megállapított - körülmények együttes hatását, miszerint az Opel vezetője a BMW-t még azelőtt észlelte, hogy az a Barázda utcára a kikanyarodást megkezdte volna azaz a takaró hatást kifejtő sővénytör felett a fekete BMW tetőlemezének megjelenésére reagálhatott volna (28. sorsz-ú szakértői vélemény 7. oldal 4. bek.), ill. azon körülményt, hogy az Opel vezetője mintegy 20%-os abszolút sebességtúllépéssel haladt (F/11 szakértői vélemény 6. oldal 5. bek.). A szakértői vélemény ezen túlmenően teljességgel figyelmen kívül hagyta – a szakértői vélemény által megállapított – azon körülményt, hogy a BMW vezetője teljességgel szabályosan közlekedett (F/11 szakvélemény 6. oldal 2. bek., 7. oldal 4. bek.).

Amennyiben az Opel vezetője a megengedett sebességgel halad és a BMW tetőlemezésének megjelenésére az alacsonyabb sebességre tekintettel rendelkezésre álló időben megfelelően reagál, úgy a baleset nem következett volna be.

A szakértő az Opel megfelelő sebességgel való közlekedésének folyamányaként előálló mechanizmust egyáltalán nem vizsgálta.

A fentiekben leírtakra tekintettel Indítványozó kifejtette, hogy a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával, ill. az ugyanezen szakértő korábbi F/11 alatt csatolt szakértői véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben áll, ill. helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, ekként Indítványozó a Pp. 183/A § (3) bek-ben foglaltakra indítványozta, hogy a Bíróság a szakértőt a per 2014. október 14. napján megtartandó tárgyalására rövid úton (telefon, fax, e-mail) idézze meg, ill. hogy a szakértő a tárgyaláson a fentiekben kifejtettek tekintettel a szükséges felvilágosítást adja meg.

8./ Alperes a 2014. október 10. napján kelt észrevételében (K/21 melléklet) a szakértői véleményt részben elfogadta, azonban előadta, hogy az részben hiányos, részben téves, ezért annak írásbeli kiegészítésére tett indítványt. Alperes szerint a Szegedi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság 3788/2011. szabs. számú ügyiratából kitűnőleg a rendőrség, a helyszínelés után ugyanazon állásponton volt, mint az Alperes, azaz a balesetért Indítványozó felelős, aki a bekanyarodás szabályait sértette meg, mivel gépjárművével jobbra nagy ívben kanyarodott. Alperes szerint mivel a BMW fordulási körének átmérője 12 m, így technikailag kivitelezhetetlen, hogy az adott kereszteződésben kis ívben kanyarodjon jobbra. Álláspontját a Virtual Crash 2.2 programmal eszközölt modellezéssel próbálta szemléltetni. Alperes szerint a BMW műszaki paramétereit, az ütközési sebességét figyelembe véve, a rendőrségi helyszínelés megállapításaival és jelentéssel tud egyet érteni, mely szerint a BMW a Jácint utcából a Barázda utcába, csak az úttest közepe, bal felőli oldalról kanyarodhatott. Alperes szerint Indítványozó az útra nem hajthatott volna fel, mert ott – az elvárható körülményekkel közlekedve – az elsőbbségi pozícióban lévő Opelt észlelnie kellett volna. Alperes álláspontja szerint a balesetet az alárendelt helyzetben lévő BMW vezetője tudta volna elkerülni oly módon, hogy megfelelő körülményekkel hajtja végre a kanyarodást, és megadja az elsőbbséget az Opelnek.

9./ Indítványozó az Alperes fenti beadványában foglaltakra ~~2014.~~ október 29. napján az alábbi észrevételt (K/22 melléklet) tette:

1.) Szabálysértési eljárás

A Szegedi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatósága a 06801/3788-26/2011/szabs. sz. jogerős határozatával az Alperes által hivatkozott 06801/3788-13/2011/szabs. sz. határozatát visszavonta és a szabálysértési eljárást – mivel nem állapítható meg a szabálysértés elkövetése – jogerősen megszüntette.

Ekként irreleváns az Alperesnek a hatályon kívül helyezett határozatban foglaltakra történő hivatkozása, hiszen ahhoz semmiféle joghatály nyilvánvalóan nem fűződhet.

A 06801/3788-26/2011/szabs. sz. jogerős határozat – a szakértői véleményre alapozva – az Alperes hivatkozásával ellentétben éppen azt állapította meg, hogy Indítványozó a kanyarodást jobbra kis ívben hajtotta végre.

2.) Virtual Crash 2.2. program

Indítványozó kifejtette, hogy az Alperes Virtual Crash 2.2 programmal eszközölt modellezését, ill. arra alapított észrevételeit nem áll módjában elfogadni, tekintettel arra,

hogy teljességgel ellenőrizhetetlen az Alperes által hivatkozott adatok bevitelének helyessége, egyebekben a kérdés – az Alperes által sem vitatottan – nyilvánvaló szakkérdés. Indítványozó ezért kérte bíróságot, hogy Alperes ezen modellezését, ill. erre alapított következtetéseit hagyja figyelmen kívül elsődlegesen a fentiek, másodlagosan az alábbiak okán:

Az Alperes által becsatolt modellezés, ill. az arra alapított észrevételek manipulatívak és félrevezetőek az alábbiak okán:

- Már az 1. oldal állítása, - miszerint a Szegedi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatósága azon az állásponton lett volna, hogy Indítványozó felelős a baleset kialakulásáért, mert jobbra nagy ívben kanyarodott - is a tények ellenkezőjét állítja. Az F/11 alatt csatolt szakvélemény, ill. a Szabálysértési Hatóság jogerős határozata megállapította, hogy Indítványozó teljesen szabályosan közlekedett. Az Opel sofőrje viszont szabálysértést követett el, mert gyorshajtásával idézte elő a balesetet. A kikerülési szabály megsértését részéről csak amiatt nem vizsgálták, mert egyrészt elévült a cselekménye, másrészt, mert az a kialakult rendőrségi gyakorlat, hogy amennyiben valamelyik fél gyorsajtó egy közlekedési szituációban, akkor evidens, hogy ő a felelős a baleset bekövetkeztéért. Hiszen nem várható el egy szabályosan közlekedőtől, hogy feltételezze a gyorsajtást a másiktól és aszerint cselekedjen, illetve gyorsajtás közben nem is lehet szabályosan végezni közlekedési manővereket, jelen esetben kikerülést végezni. Itt például sokkal hamarabb érkezik gyorsajtva a kikerülendő utánfutós Seathoz, mintha szabályosan a megengedett sebességgel tette volna. Ez a tény már önmagában előidézi a balesetet!

- Manipulatív azon alperesi észrevétel, miszerint a „BMW technikai adottságai miatt” nem képes szűken, kis ívben befordulni ebben a kereszteződésben. Az ezen állításhoz tartozó rajzok is manipulatívak, hiszen a fordulási kör középpontját Alperes oda helyezi, ahová neki tetszik, melynek a valósághoz nem feltétlenül van köze. A BMW befordulási képességei igazolására Indítványozó korábban már csatolta, illetve ismételtén csatolta a helyszínen készített fotókat, melyekből cáfolhatatlanul kitűnik, hogy a BMW akár négyszer szűkebb ívben is képes befordulni.

- Az alperesi észrevétel 9. oldalán tett megállapítása is pont az ellenkezője a valós tényeknek. Az MSZ:291/211 szakvéleményben lévő, a Rendőrség által készített 2. sz. és 3. sz. fényképen is jól látható a BMW bal első kerekének kanyarodási nyoma, amelyből tényként megállapítható, hogy az kis ívben, szűken fordult, még csak nem is érintette a Barázda utca képzeletbeli felezővonalát az autó külméreteivel sem! Amely nem vitatható tény!

- Az alperesi észrevétel 10. oldalán tett megállapítása - a megvalósult sebességtúllépés tényleges hatásával szemben – alaptalanul állítja, hogy „a 20%-os (ami egyébként 30%-os, mivel 39 km/h a 30 km/h-val szemben) sebességtúllépés nem megtévesztő.” Az ilyen fokú sebességtúllépés köztudomásúan megtévesztő a többi közlekedő számára!

- Az alperesi észrevétel 10. oldalának jobbkéz szabállyal foglalkozó megállapítása pedig teljességgel alaptalan, hiszen az F/11 alatt csatolt szakértői vélemény, illetve a szabálysértési eljárás is megállapította, hogy az ütközés nem a szigorúan vett kereszteződésben történt, hanem azt elhagyva. Ennél fogva a jobbkéz szabályról nem is beszélhetünk az esetről. A szakértői vélemény, ill. szabálysértési eljárás is megállapította, hogy Indítványozó szabályosan közlekedett. Ezen túlmenően az Opel vezetőjének ahhoz, hogy a kereszteződéshez érjen – ahol jobbkéz szabály szóba jöhetne - előbb egy neki akadályt jelentő parkoló autót ki kellett kerülnie közvetlen a kereszteződés előtt. Tehát elsődleges, hogy az Opelnek mindenekelőtt szabályosan eleget kellett volna tennie a

kikerülés szabályainak. Más szóval időrendben neki előbb a kikerülés szabályait kellett volna betartania, csak azután kerülhet a kereszteződéshez.

- Az alperesi észrevétel jobbkéz szabály kapcsán tett azon megállapítása, hogy „Ily módon az elsőbbségi jog nem függ az elsőbbségi helyzetben lévő jármű sebességétől, stb.” a KRESZ alapelveivel és szabályaival teljességgel ellentétben áll. Ha ezen megállapítás igaz lenne, akkor bárki száguldozhatna kedvére az utakon, hiszen úgyszólván neki van elsőbbsége, mert ő érkezik jobbról másnak. Egy gyorshajtó részére egyebekben adott közlekedési szituációban kivitelezhetetlen az elsőbbséget megadni.

A fentieken túl Indítványozó indítványozta a szakértői vélemény kiegészítését, tekintettel arra is, hogy szakértőnek félrevezető, félreértelmezhető, hiányos rendőrségi anyagból kellett dolgoznia az alábbiak szerint:

- Az 1. sz., 2. sz., 3. sz. fényképeken az Opelnek NEM AZ ÜTKÖZÉS UTÁN FELVETT HELYZETE LÁTHATÓ! Oda az Opel vezetője állt félre, miután a BMW vezetőjével ezt megbeszélték. Erre vonatkozóan mindketten nyilatkozatot tettek a szabálysértési eljárásban. Mivel a félreérthető és félrevezető fotó alapján a szakértő az Opel fotón lévő helyét, az ütközés utáni véghelyzetének vélte, így aszerint számolva csak a valóságnak nem megfelelő adatokat kaphatott.

- Az 1. sz. és 2. sz. fotón látható az is, hogy a helyszínelő rendőr által készített rajzon a valóságosnál, mint egy 8-9 méterrel hátrébb van feltüntetve a parkoló Seat is. A parkoló Seat kereszteződéstől mért távolságára vonatkozó adat nincs is a rajzon, így az hiányos. Látható az is, hogy a parkoló Seat utánfutójának vége a kereszteződéstől 12-12,5 méterre volt. Tehát jóval kisebb távolságra, mint amilyen távolságból egy, az Opel felé éppen kikanyarodó autót annak szemszögéből észlelni lehet. (Megfigyelhető a fotón egy pont beforduló autó is, melynek még a sofőre is látszódik, nem hogy az autó.) Ide vonatkozólag Indítványozó csatolta a szóban forgó BMW kanyarodását, illetve annak észlelhetőségét igazoló fotókat. Látható a fotókon, illetve a 1. sz. fényképen is, hogy az Opel vezetőjének szemszögéből (index, autó helyzete, stb. alapján) egy kikanyarodó autó jóval azelőtt észlelhető mielőtt az a kikerülendő Seat utánfutójához érne. Ezt alátámasztja a szabálysértési eljárás során kihallgatott [REDACTED] tanú vallomása is! Állítása szerint ő az Opel mögött haladt és még ő is látta a kikanyarodó BMW-t.

A KRESZ a kikerülés szabálya vonatkozásában egyértelműen fogalmaz, csak akkor kezdhető meg a kikerülés, ha a kikerülést végző a kikerülést **be is tudja fejezni** anélkül, hogy a szembejövőt akadályozná, vagyis amíg nem teljesen szabad az általa igénybe venni kívánt sáv. (KRESZ 34. § (1) bek. e) pontja szerint *a vezető az előzés befejezése után a járművel a megelőzött jármű elé, annak zavarása nélkül vissza tud térni.*

Az 1. sz. fénykép szerint vitathatatlan, hogy az Opel nem kezdhette volna meg a kikerülést, csak azután, miután a BMW elhaladt. Az észlelhetőségi távolságon (ami minimum 15,5 méter, helyszíni szemle alkalmával majd látható, hogy valójában legalább 30-40 méter) jóval belül volt az utánfutó vége (12,5 méterre). A fotó szerint az is tényként jelenthető ki, hogy az Opel vezetőjének látnia kellett a kanyarodó BMW-t még azelőtt, hogy ő az utánfutó mögé ért és megkezdte annak kikerülését! Ezen tény a szakértői vélemény, ill. [REDACTED] tanú vallomása is alátámasztja. [REDACTED] tanú vallomása szerint az Opel sofőre észlelte a kikanyarodó BMW-t, hiszen fel is villant a féklámpája, még a kikerülés megkezdése előtt. Mivel azonban túl nagy sebességgel közlekedett, nem tudott volna időben, az utánfutó mögött megállni, ezért megpróbált a Seat eleje és a BMW között elsiklani. Az ütközés pillanata előtt pedig reflexszerűen jobbra rántotta a kormányt, ezzel elkerülve a frontális ütközést.

A valóságban a BMW lassan kis ívben fordult ki, amely a helyszínen bizonyítható.

Fentiekből következik az is, hogy a valóságban az Opel sebességtúllépése az eddigi adatok szerinti kb. 39 km/h-nál is nagyobb volt. Ezt alátámasztja a 6 méteres féknyoma is, melynek végén, az ütközés pillanatában még 20 km/h volt a sebessége.

Tény az is, hogy amennyiben az Opel vezetője a megengedett sebességgel haladt volna, akkor a baleset létre sem jött volna, mert később is ért volna mind a kereszteződéshez, mind pedig a neki akadályt jelentő, kikerülendő Seat utánfutója mögé és meg is tudott volna állni, eleget téve a kikerülés szabályának!

Indítványozó meggyőződött arról, hogy a kifordulásához szükséges távolságon belül(!) nincs egyetlen autó sem, tehát nincs akadály a kanyarodásának. Nem volt olyan autó sem, ezen távolságon belül, mely részére neki elsőbbséget kellett volna adnia. Indítványozótól nem volt elvárható, hogy feltételezze, hogy az általa észlelt kb. 50 méterre lévő Opel szinte fele annyi idő alatt érkezik, mint amennyi idő alatt érkezhett volna, ha szabályosan, a megengedett sebességgel közlekedik. (Még ha az Opel oda is érhetett volna, akkor is csak az várható el tőle, hogy azt feltételezze, hogy az Opel be fogja tartani a kikerülés szabályát.) Tehát nem számíthatott arra, miután kifordult, hogy az Opel nem várja meg az elhaladását. Ha az Opel 30 km/h-val érkezik, akkor **több** méterrel hátrébb tartott volna, amikor már a BMW kikanyarodott.

10./ kiegészítő igazságügyi szakértői vélemény (K/23 melléklet)

██████████ igazságügyi közlekedési-műszaki szakértő – helyszíni szemle lefolytatását követően – a 28. számú szakvéleményét a Szegeden 2015. április 21. napján kelt, 47. sorszámú kiegészítő igazságügyi szakértői véleményében az alábbiak szerint egészítette ki:

- az Opel balesetet megelőző haladási sebessége – a rendelkezésre álló vallomások, ill. a helyszínen rögzített nyomok (sárleszóródások) alapján – az alap szakértői véleményben meghatározott 36-37 km/h sebességnél lehetett magasabb,
- az Opel feltalálási helyzete előtt 1,4 m-re, az úttest szélétől 0,8 m-re olyan sárleszóródást rögzített a helyszínelő, amely származhatott az Opeltől, így alátámasztja a feltalálási helyzettől eltérő véghelyzetet,
- a szabálysértési eljárásban készült szakvélemény helyszínrajzán A3-al jelölt nyom beilleszthető a BMW kanyarodási útvonalába, ha a BMW jobbra kanyarodása során jobb oldali keréksorával lehaladt a szilárd útburkolatról a balesetkori poros, kavicsos útpadkára,
- a helyszíneléskor készített fényképfelvételeken látható porral szennyezett gumiabroncstól származó, Y formájú nyom igazolhatja, hogy a BMW jobbra kanyarodása során lehaladt a jobb oldali útpadkára,
- az Opel véghelyzetének módosulása, valamint a BMW kanyarodásának korrigálása miatt a BMW kisebb mértékben lökte meg az Opelt a korábban számítottaknál, így a BMW haladási sebessége lehetett alacsonyabb a korábban számított értéknél.

A kiegészítő szakvélemény szerint a fentiek alapján megállapítható, hogy:

- a BMW kanyarodását jobbra kis ívben hajtotta végre, úgy hogy ennek során jobboldali keréksora az útpadkán haladt,
- az ütközéskor a BMW mellső traktusa nem haladt át az úttest képzeletbeli bal oldalára,
- az ütközés helye meghaladta a Jácint utca jobb oldalának meghosszabbított vonalát - a korábbiaknál számított nagyobb – 2,7 – 3,0 m-rel.

A szakértő összefoglalva megállapította, hogy:

- az ütközés nem a szigorúan vett útkereszteződésben történt,
- az Opel érkezhett magasabb haladási sebességgel, mint a korábban számítottak,
- a BMW részéről lehetett kisebb az oldalütközés sebessége,
- a BMW kanyarodását végre tudta úgy hajtani, hogy a Barázda utca úttestének bal oldali felébe nem halad át, melynek során jobboldali keréksorával az útpadkára le kellett haladnia, melyet igazol a visszamaradt poros gumibroncs nyom,
- a helyszínen várakozó Seat Cordoba gépkocsi, ill. a mögé kapcsolt egytengelyes könnyű pótkocsi a 4,2 m széles úttestből minimálisan 1,1 m-t foglalt el. Az Opel bal első kerekétől származó féknyom az úttest bal szélétől 2,7 m-re jobbra tartóan rajzolódott ki, azaz a baleset helyszínét az Opel az úttest bal oldali felébe áthúzódva közelíthette meg, bal oldala az úttest bal szélétől maximum 1 m távolságra volt, de lehetett hozzá közelebbi helyzetű is.

11./ Indítványozó 2015. április 28. napján a kiegészítő szakvéleményben foglaltakra tett észrevételében (K/24 melléklet) kiemelte, hogy az abban foglaltak Indítványozó korábbi előadását teljes mértékben alátámasztják, miszerint:

- az ütközés nem a szigorúan vett kereszteződésben történt, hanem azt elhagyva, ennél fogva a jobbkéz szabály alkalmazása szóba sem jöhet, evonatkozásban Indítványozót mulasztás, ill. felróhatóság nem terheli,
- az Opelt a baleset, ill. a kár bekövetkeztében jogellenesség, ill. felróhatóság terheli, tekintettel arra, hogy a KRESZ 3. § (1) bek. c) pontjában, 35. § (1) bek-ben, ill. 34. § (1)-(5) bek-ben foglaltak ellenére a kikerülés szabályait megszegte, a kikerülést nem kellő gondossággal végezte, ill. a KRESZ 14. § (1) bek-ben foglaltak ellenére a megengedett sebességet több mint 20%-os mértékben túllépte, mely abszolút sebességtúllépésnek minősül,
- az Indítványozó szabályosan közlekedett, melynek következtében a vétkes Opel a vele szemben szabályosan közlekedő Indítványozóval összeütközött, ekként az Opelnek felróhatóan baleset bekövetkezett.

12./ Alperes a 2015. április 28. napján a kiegészítő szakvéleményben foglaltakra tett észrevételében (K/25 melléklet) a szakvéleményt részben fogadta el, álláspontja szerint az részben téves, részben a korábbi véleményekben foglaltaknak ellentmond, homályos, tekintettel arra, hogy szakmai meggyőződése az, hogy a felkenődés alapján a két gépkocsi max. 75-80 fokos szögben találkozott. Utalt arra, hogy ugyanazon szakértőtől immáron három különböző tartalmú szakvélemény áll rendelkezésre a peranyagban, holott a szakértőileg értékelhető objektív körülmények mindvégig változatlanok. Alperes álláspontja szerint az Opel sebességtúllépése nem volt megtévesztő a peradatok szerint Olyan hivatkozás, hogy az Opel megtévesztő sebessége miatt úgy ítélte meg Indítványozó, hogy előtte még ki tud kanyarodni a keskeny útra – nincs az ügy iratanyagában. Alperes álláspontja szerint a BMW az ütközéskor nem volt bekanyarodott, a Barázda utca képzeletbeli felezővonalával azonos tengelyállású helyzetben.

13./ Indítványozó 2015. május 11. napján a perben kirendelt szakértő 2015. április 30. napi tárgyaláson tett nyilatkozata kapcsán az alábbi észrevételt (K/26 melléklet) terjesztette elő:

██████████ igazságügyi közlekedési szakértő a 2015. április 30. napi meghallgatása során bírói kérdésre akként nyilatkozott, hogy a BMW vezetője előbb észlelhette az Opelt, azaz az Opel vezetője később láthatta meg a BMW vezetőjét.

A szakértő 2015. április 16. napján helyszíni szemlét tartott a baleset helyszínén, melynek keretében a szemle résztvevői egy autóban ülve vizsgálták a másik balesetben részes fél láthatóságát mindkét szemszögből.

Ekkor a szakértő meggyőződött arról, hogy jóval azelőtt /több 10 méterrel/ látható volt az Opel vezetője számára, hogy az Indítványozó fordul ki a Jácint utcából, mielőtt ő a kikerülendő autó utánfutójához ért.

Abban az esetben, ha a baleset részesei szemben haladnak egymással, akkor egyszerre kell meglátniuk egymást. Jelen esetben azonban a felek nem szemben haladtak egymással.

A gépjárművezetőknek a gépkocsiban elfoglalt helyét figyelembe véve az Opel vezetője a láthatóság irányát tekintve szemből érkezett, tehát nem befolyásolta a belátását az autóban elfoglalt helye. Indítványozó ezzel szemben kanyarodott, így a belátását befolyásolta az autóban elfoglalt helye, hiszen a BMW vezetője lényegesen hátrébb ült, mint az autó orra.

Éppen ezért az Opel vezetője már azt is látta, hogy a BMW-nek még csak az eleje (beleértve a villogó indexlámpát is) halad ki a Barázda utca irányába, vagyis az Opel vezetőjének mindenképpen előbb látnia kellett a BMW kifordulását.

A fentiek alapján Indítványozó álláspontja az volt, hogy a szakértő tárgyaláson elhangzott megállapítását akként kell értelmezni, hogy a fentiek szerint észlelések alapján az Indítványozó cselekedett hamarabb azzal, hogy amennyire csak lehetett, húzódott jobbra le a bokorhoz.

14./ A szakértő 2015. június 4. napi tárgyaláson tett nyilatkozata szerint amennyiben az Opel vezetője 2 méterrel korábban kezdi meg a baleset-elhárító manővert, tehát a vészfékezést, akkor az ütközési pont előtt meg tudott volna állni, hogy ha 13-14 méterrel előbb fékez, akkor még lassító fékezéssel is meg tudott volna állni. Ha az Opel vezetője a gépkocsival a reakciópontban a megengedett 30 km/h sebességgel haladt volna, úgy 1,7 méterrel az ütközési pontot megelőzően, vészfékezéssel megállíthatta volna gépjárművet, ha 7 méterrel korábban kezdett volna el fékezni, akkor lassító fékezéssel is megállhatott volna az ütközési pont előtt.

I.5. Az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróság ítélete

A Szegedi Járásbíróság a Szegeden 2015. június 30. napján kelt 23.P.22.675/2012/57. sorszámú ítéletével (K/27 melléklet) kötelezte Alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg Indítványozónak 1.278.148,-Ft tőkét, és ezen összegből 1.006.416,-Ft után 2011. augusztus 22. napjától, 271.732,-Ft után 2011. július 29. napjától a megfizetés napjáig járó, a régi Ptk. 301.§-a szerinti kamatát, továbbá 350.562,-Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárást követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a per alapját képező baleset nem a Jácint utca – Barázda utca szigorúan vett útkereszteződésében történt, az ütközési pont 2,7-3,0 méterrel meghaladta a Jácint utca jobb oldalának meghosszabbított vonalát. Mivel Indítványozó személygépjárművével az útkereszteződést már elhagyta ekként a KRESZ útkereszteződésre előírt elsőbbségi szabályai őt nem terheltek. [REDAKT] az Opel Astra Caravan típusú személygépkocsit vezetve, a Barázda utcában, a Kristály utca felől a Makai út irányába haladt, azaz az útkereszteződést követően útját egyenesen kívánta folytatni, így a jobbra kis ívben bekanyarodó indítványozói gépjárművel egymás útját nem keresztezték volna. [REDAKT] a személygépjárművét a korlátozott sebességű övezetben a megengedett 30 km/h sebességgel kellett volna vezetnie, és a KRESZ kikerülésre vonatkozó szabályait kellett volna betartania. Az Indítványozó gépjárművével jobbra kis ívben akként kanyarodott, hogy jobb

oldali keréksora az útpadkán haladt, a gépjárművek ütközésekor a BMW mellő traktusa nem haladt át az úttest képzeletbeli bal oldalára.

A fentiekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy [REDACTED] a közúti balesetet közvetlenül megelőző, releváns magatartásával megszegte a KRESZ 35. § (1) bek-ben foglaltakra figyelemmel a 34. § (1) bek. a), d) pontjába, sebességtúllépése folytán a 14. § (1) bek. z/1. pontjába foglalt közlekedési szabályt, s a 3. § (1) bek. c) pontjába foglalt általános közlekedési szabályt is, ezen közlekedési szabályszegésekkel releváns ok-okozati összefüggésben következett be a jelen per alapját képező közúti baleset. Ekként, ezen közlekedési szabályszegések [REDACTED] számára felróhatóak, míg az Indítványozó a közúti balesetet megelőzően közlekedési szabályt nem segett meg.

[REDACTED] gazdaságügyi közlekedési szakértő a közúti baleset során sérült indítványozói gépjármű javítási költségét 1.060.993,-Ft-ban állapította meg, ezzel szemben Indítványozó a kereseti kérelmében 1.006.416,-Ft-ban jelölte meg a javítási költséget. A szakértő a gépjármű értékcsökkenését – mint a helyreállítás után a jól végzett javítóipari munka ellenére visszamaradt értékrontó tényezők összességéből adódó műszaki és forgalmi értékvesztést - a forgalmi érték 1,5%-ban, azaz 210.000,-Ft-ban határozta meg, de a szakértő szakvéleménye kiegészítéseként nyilatkozott, hogy a gépjármű káridőponti forgalmi értékére figyelemmel az indítványozó által értékcsökkenésként megjelölt 271.732,-Ft sem tekinthető irreálisnak.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság az Indítványozó kereseti kérelmének egészben helyt adva kötelezte az Alperest kártérítés megfizetésére.

I.6. Alperes fellebbezési kérelme

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben 2015. szeptember 4. napján az Alperes terjesztett elő fellebbezést (K/28 melléklet), melyben elsődlegesen kérte a Törvényszéket, hogy az elsőfokú döntést egészében változtassa meg és az Indítványozó kereseti kérelmét utasítsa el, kötelezve őt az első és másodfokú eljárás valamennyi költsége megfizetésére.

Alperes fellebbezésében másodlagosan kérte, hogy a Törvényszék az elsőfokú döntést részben megváltoztatva Alperes helytállási kötelezettségének mértékét 20%-ban határozza meg, s ezen kármegosztási arálynak megfelelően mérsékelve a Törvényszék által elfogadhatónak, az Indítványozó bizonyítottan érőnek ítéendő kárösszeg Alperest terhelő részét, Indítványozót terhelve az elsőfokú eljárás arányos és a másodfokú eljárás valamennyi költsége megfizetésének kötelezettségével.

Alperes álláspontja szerint az első fokon eljáró Bíróság az alapul fekvő tényállást a megalapozott ítéletalkotáshoz szükséges mértékben feltárta, azonban a beszerzett bizonyítékokból téves műszaki és jogi következtetéseket vont le, ekként az ítélet következtetései is tévesek, és Alperes marasztalása jogsértő.

Alperes az indítványozói kereset jogalapját – az Alperes helytállási kötelezettségének fennálltát és a követelés összegét egyaránt - vitássá tette, fellebbezésével is.

Alperes nem vitatta, hogy a keresetben megjelölt Opel személygépkocsinak a keresetben megjelölt időpontban az alperesi társaságnál volt kötelező gépjármű felelősségbiztosítása, ekként Alperes Gfbtv. szerinti helytállási kötelezettsége fennáll mindazon károkért, amelyek megtérítésére Alperes biztosítottja köteles. Indítványozó a BMW személygépkocsit vezetve volt a baleset részese.

Alperes álláspontja szerint helytállóan utalt az első fokon eljáró bíróság arra, hogy a káreset időpontja alapján a régi Ptk. 345-346. §-ai utaló szabálya szerint a régi Ptk. 339. § rendelkezései alkalmazandók.

Alperes álláspontja szerint nem utalt ugyanakkor az elsőfokú döntés arra, hogy a Pp. szabályai alapján az Indítványozó köteles igazolni azt, hogy a baleset kizárólag az alperesi biztosított felróható magatartására visszavezethető okból következett be – s a contrario – őt a kár bekövetkeztében semmilyen felelősség nem terheli. A bizonyítatlanság kockázata az Indítványozó terhére esik.

Alperes meggyőződése szerint az első fokon eljáró Bíróság a Kresz 28., 34. és 35. §§-ai rendelkezéseit tévesen értelmezte, s vetette össze a dokumentált közlekedési szituációval, feltárt bizonyítékokkal, az alábbiak szerint.

Alperes álláspontja szerint a baleset úgy következett be, hogy biztosítottjuk a Barázda utcában közlekedve az út szélén álló utánfutós járműszerelvényt kerülte ki, s a kikerülési manőver befejezése közben a neki egyenrangú útkereszteződésben bal kéz felől érkező, s a Jácint utcából a Barázda utcába jobbra bekanyarodni kívánó Indítványozó járművével az Opel bal oldalának ütközött.

Alperes fellebbezése szerint az úttest középvonala útburkolati jellel megjelölve egyik utcában sincsen, az útkereszteződésben az áthaladási elsőbbséget a KRESZ „jobbkéz-szabályra” vonatkozó rendelkezései rögzítik. (28. §), miszerint az útkereszteződésben ... a járművel elsőbbséget kell adni, a jobbról érkező minden jármű részére.

A perben feltárt adatok szerint az útkereszteződésben az Indítványozó haladási irányából tekintve jobbról betorkolló útszakaszba a növényzet takaró hatása miatt részben akadályozott, így Indítványozótól a kereszteződésbe behaladáskor a fokozott körütekintés az elvárható magatartás.

A Kresz 28. §-a alapján a jobb kéz felől érkező járművet nem csupán az úttest képzeletbeli felezővonalától jobbra közlekedve, hanem az egész úttesten elsőbbségi jog illeti.

A jogvita adatai alapján a baleset oka nem az volt, hogy az Indítványozó a neki jobbról érkező járművet látta, ám úgy ítélte meg, hogy annak zavarása, akadályozása nélkül fel tud hajtani a védett útra, hanem az, hogy az Indítványozó a kellő körütekintést elmulasztva kanyarodott ki a védett útra szemközt az Opellel, s a baleset a kikerülési manőverben már „benné lévő” Opel 30 km/órás sebessége mellett is bekövetkezett volna.

Az Opel sebességtúllépése a bírói gyakorlat ismeretében jelentősnek nem minősíthető, a jobbról érkező jármű kellő figyelem mellett észlelhető is volt. A per adatai szerint a kereszteződésbe haladó Opel a reakciópontban a megengedett sebességgel közlekedve is csupán vészfékezéssel lett volna megállítható. Ez azt jelenti, hogy a vele szemben a Barázda utcába felhajtó Indítványozó a továbbhaladásában az Opelt akadályozta, mert a vészfékezés a sebesség (és esetleg a haladási irány) hirtelen megváltoztatását jelenti.

Ez pedig az alperesi álláspont szerint azt jelenti, hogy az Indítványozó a kereszteződésbe úgy haladt be, hogy az őt terhelő elsőbbségadási kötelezettségnek nem tett eleget, nem győződött meg arról, hogy a védett úton közlekedik-e elsőbbségre jogosult jármű. Tekintve, hogy az elsőbbségadásra köteles fél az elsőbbségi jog jogosultját nem kényszerítheti sebességének, haladási irányának hirtelen megváltoztatására – az ütközés bekövetkeztéért az Opel vezetőjét sebessége és haladási iránya hirtelen megváltoztatására késztető Indítványozó a felelős. Az Opel vezetője részéről sem észlelési, sem cselekvési késedelem nem mutatható ki az útkereszteződésben.

Alperes álláspontja szerint az I. fokú ítélet jogalapi indokolása téves, az alábbiak szerint:

Az Indítványozó járművével nem hagyta el az útkereszteződést, hiszen a 740i típusú BMW személygépkocsi hossza az ítéletben említett 2,7-3 métert jelentősen meghaladó (5072 mm), ekként az ütközéskor annak csaknem fele az útkereszteződésben (!) volt, jobbra kanyarodó, 45°-os szöghelyzetben, részint az útpadkán. E körben Alperes utalt a perben eljáró közlekedési szakértő baleseti mechanizmus modellezésének ábráira, s a szakértő személyes előadására is.

Alperes álláspontja szerint az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy Indítványozó az útkereszteződést elhagyta – téves, a megállapításból levont következtetések („csak akkor kell elsőbbséget adni, ha az elsőbbségadásra kötelezett egyenesen akarna továbbhaladni”) jogsértőek. Alperes álláspontja szerint, ha elfogadnánk ezen indokolást, akkor a balra nagy ívben kikanyarodó jármű vezetője sem lenne köteles az elsőbbségadásra, hiszen nem egyenesen halad tovább...) Alperes álláspontja szerint a Kresz. kógens szabálya az elsőbbségadási kötelezettséget a jobbról érkezővel szemben teszi kötelezővé, s nem ejt szót az elsőbbségadásra kötelezett szándékolt továbbhaladási irányáról.

Alperes álláspontja szerint az alperesi biztosított magatartásának kárkövetkezményei közül csak az írható az Alperes terhére, amely releváns ok-okozati kapcsolatban áll az Opel vezetőjének magatartásával. Ilyen magatartás nem mutatható ki a rendelkezésre álló adatokból, a sebességtúllépés a balesetnek - a fentiek szerint nem releváns oka.

Alperes hivatkozása szerint Indítványozó a kanyarodás megkezdése előtt „nem érzékelte” az Opel gépjármű érkezését, csak akkor, amikor a kanyarodást már részben végrehajtotta. E nyilatkozata is megerősíti azt, hogy a kereszteződésbe behaladáskor nem győződött meg az elvárható gondossággal arról, hogy érkezik-e jobbról jármű - hiszen érkezett, s Indítványozó azt nem vette észre.

Alperes hivatkozása szerint Indítványozó saját nyilatkozata szerint a megengedett meghaladó sebességgel érkező jármű részére nem kell elsőbbséget adnia. Alperes hivatkozása szerint Indítványozó ezen álláspontja téves, mert az elsőbbségadási kötelezettség független az elsőbbségi jog jogosultjának haladási sebességétől.

Alperes hivatkozása szerint több – kizárólag az Indítványozó előadásában szereplő – körülményt (azt, hogy az alperesi biztosított sebessége 50 km/órát meghaladó lett volna, azt, hogy a kikerülést később kezdte volna meg az alperesi biztosított, mint az Indítványozó a kanyarodást) más peradatok cáfolják, s azok valós voltát a szakértő nem tudta alátámasztani véleményében. Az Opel sebessége utólag pontosan nem rekonstruálható; az Opel vezetője távolabbi reakciópontból is csak vészfékezéssel tudott volna megállni az ütközési pontig. A bizonyítatlanság terhe e körben is az Indítványozóra esik.

Alperes álláspontja szerint tévesen utalt az elsőfokú ítélet a Kresz 35. § magyarázatára, mely szerint be nem látható útszakaszon a menetirány szerinti bal oldal kikerülés céljából történő igénybevétele általában tilos.

A tévedés abban áll, hogy [REDACTED] számára az igénybe vett, s igénybe venni kívánt útszakasz (a Barázda utca úttestje) hosszan, s jól belátható volt akkor, amikor a kikerülést megkezdte: azon szemközt semmilyen jármű nem közlekedett, bukkano, útkanyarulat, vagy a látási, időjárási viszonyok sem tették be nem láthatóvá a Barázda utcát.

Alperes nyomatékka utalt arra, hogy az elsőbbségi helyzetben közlekedő (az Indítványozó számára jobbról érkező) Opel vezetőjétől nem várható el, hogy az út szélén álló járműszerelvén mögött megállva arra várjon, hogy vajon érkezik-e a Jácint utcából olyan jármű, amellyel szemben egyébként neki elsőbbsége van- ám az neki nem kíván elsőbbséget adni.

Az alperesi meggyőződés szerint a balesetet egyedül az Indítványozó kerülhetett volna el, amennyiben a számára nehezen belátható kereszteződésbe szakaszosan behaladva lehetővé teszi a védett úton közlekedő jármű vezetőjének a kikerülés befejezését, s az akadálytalan továbbhaladást.

Alperes álláspontja szerint az alperesi biztosítottnak az Indítványozó által előidézett veszélyhelyzetben a baleset elhárítására nem volt reális lehetősége.

Alperes azt, hogy az Opel vezetője elkövette a terhére rótt cselekményt (csekély sebességtúllépés), sem korábban, sem most nem tette vitatottá. Alperes szerint ez a sebességtúllépés azonban még közvetett oksági összefüggésben sem áll a bekövetkezett balesettel, az alperesi biztosított polgári jogi felelőssége a baleset kapcsán nem áll fenn.

Alperes álláspontja szerint Indítványozó nem igazolta az alperesi biztosított felelősségét, az Alperes helytállási kötelezettségének fennálltát, ezért Alperes kérte, hogy a Törvényszék a keresetet, mint bizonyítatlant utasítsa el.

Alperes a keresettel érvényesített igény összegét vitássá tette fellebbezésében is.

Alperes álláspontja szerint az első fokon eljáró Bíróság számítása során meg nem engedett módon összemosta az Indítványozó által érvényesített nettó javítási költséget és az általa érvényesített értékcsökkenést.

Indítványozó kereseti kérelmében nettó javítási költségként 1.006.416,-Ft összegben kérte Alperest marasztalni. Javítási költségigényét a per során a későbbiekben sem emelte fel. Ez az összeg az alperesi kárszámításban szereplő nettó javítási költség összege.

Alperes hivatkozása szerint azt, hogy a bruttó összeget a javítónak az Indítványozó megfizette volna, javítási számlával nem tudta igazolni a perben.

Az első fokon eljáró Bíróság által is hivatkozott GFB törvény 32/A § (2) bek-e szerinti számlát az Indítványozó sem Alperesnek, sem a bíróságnak nem mutatott be, ekként javára a kalkuláció nettó összegénél magasabb javítási költség összeg meggyőződésünk szerint a kereset jogalapjának fennállta esetén sem fizethető. A bíróság által hivatkozott „igazolás” a javítási anyag- és munkadíj számla semmilyen tartalmi és formai követelményét nem elégíti ki.

Indítványozó 271.732,-Ft értékcsökkentés iránt támasztott igényt, melyből 210.000,-Ft-ot igazolt a szakértő számítása. Ennél magasabb összeget objektív bizonyíték nem igazol, ilyet a szakértő sem jelölt meg.

Alperes álláspontja szerint az első fokon eljáró Bíróság törvénysértő módon túlterjeszkedett a jogvita kereset és ellenkérelem szabta korlátain akkor, amikor nettó javítási költségként számolt el olyan értékcsökkenést, melyet a szakvélemény részben igazolt, ily módon olyan javítási költséghez – mint kártérítéshez – juttatva a döntésben Indítványozót, melyet ő nem is követelt.

I.7. Indítványozó fellebbezési ellenkérelme

Indítványozó a 2015. november 6. napján kelt fellebbezési ellenkérelmében (K/29 melléklet) kérelmezte a Törvényszéket, hogy az Alperes fellebbezését, mint megalapozatlant utasítsa el és az első fokon eljáró Bíróság ítéletét hagyja helyben, és marasztalja Alperest az Indítványozó másodfokú eljárással felmerült költségeiben, tekintettel arra, hogy az Alperes fellebbezése megalapozatlan az alábbiak okán.

Az első fokon eljáró Bíróság – a szakértői véleményben foglaltakra alapozva - helyesen állapította meg ítéletében, hogy a baleset nem a szigorúan vett útkereszteződésben történt, az ütközési pont 2,7 – 3,0 méterrel meghaladta a Jácint utca jobb oldalának meghosszabbított vonalát 2015. április 21. napján kelt, 47. sorszámú kiegészítő szakértői vélemény 4. oldal 1. bek. 3. pont, ill. 2. bekezdés). Vagyis Indítványozó – az Alperes hivatkozásával ellentétben – elhagyta járművével az útkereszteződést, mely tény a szakértő többször is megállapította.

Az első fokon eljáró Bíróság a szakértői véleményben foglaltak alapján helyesen állapította meg ítéletében, hogy mivel Indítványozó személygépjárművével az útkereszteződést már elhagyta 2012. január 17. napján kelt szakértői vélemény 7. oldal 4. bekezdés), ekként a KRESZ útkereszteződésre előírt elsőbbségi szabályai őt nem terheltek.

Az első fokon eljáró Bíróság a rendelkezésre álló tényadatokból helyesen állapította meg, hogy [REDAKT] az Opel Astra Caravan típusú személygépkocsit vezetve, a Barázda utcában, a Kristály utca felől a Makai út irányába haladt, azaz az útkereszteződést követően útját egyenesen kívánta folytatni, így a jobbra kis ívben bekanyarodó indítványozói gépjárművel egymás útját nem keresztezték volna.

Az első fokon eljáró Bíróság – a szakértői véleményben foglaltak alapján - helyesen állapította meg, hogy [REDAKT] a személygépjárművét a korlátozott sebességű övezetben a megengedett 30 km/h sebességgel kellett volna vezetnie (53. sorsz-ú jkv. 3. oldal 8. bekezdés), és a KRESZ kikerülésre vonatkozó szabályait kellett volna betartania.

Indítványozó az elsőfokú eljárás során tartalma szerint arra hivatkozott, hogy egy gyorsrajtú részére csaknem képtelenség elsőbbséget adni.

Iratellenesen állítja az alperesi fellebbezés, hogy kizárólag az Indítványozótól hangzott el az, hogy az alperesi biztosított 50 km/óra vagy azt meghaladó sebességgel közlekedett. Ezt [REDAKT] anú, ill. a szakértő is igazolta.

Az alperesi biztosítottnak időrendileg előbb mindenképpen a kikerülés szabályait kellett volna betartania, ekkor (!) az alperesi biztosított még nem volt az útkereszteződésben, tehát a jobb-kéz szabály szóba sem kerülhet.

A kikerülési szabály nem csak a Barázda utcára vonatkozik, hanem az abban lévő kereszteződésre is, így aki kikerülést végez, annak még azelőtt, mielőtt azt megkezdje, meg kell győződnie arról, hogy jön-e valaki szemből vagy a kereszteződés bármely irányában, hogy annak zavarása nélkül a kikerülést be tudja fejezni.

Ugyanakkor a kikerülést végző alperesi biztosított nem volt a kereszteződésben, tehát elsőbbségi helyzetben sem. Ekkor kb. 15 méterre volt még a kereszteződéstől.

A KRESZ a kikerülési szabály kapcsán nem különbözteti meg olyan szempontból azt, aki részére elsőbbséget kell adni a kikerülést végzőnek, hogy az milyen irányból érkezik.

A kikerülési szabály egyértelműen kimondja, hogy mindenki részére elsőbbséget kell adnia kikerülést végzőnek, senki más közlekedőt nem zavarhat, nem is akadályozhat. Csak akkor kezdheti meg a kikerülést, ha mindenki zavarása nélkül be is tudja fejezni.

Teljességgel nonszensz a fellebbezés azon állítása, hogy Indítványozónak kellett volna lehetővé tennie azt, hogy az Opel be tudja fejezni a kikerülést, hiszen ha ez így történik, akkor Indítványozó eleve zavarva, akadályoztatva van, amit az Opel számára egyértelműen tilt a KRESZ.

Az első fokon eljáró Bíróság ítéleti indokolásának azon része, miszerint „csak akkor kell elsőbbséget adni, ha az elsőbbségadásra kötelezett egyenesen akarna továbbhaladni” nyilvánvalóan akként értendő, hogy természetesen egyenesen és balra továbbhaladni

szándékozó jármű is kötelezett elsőbbségadásra. Az ítéleti indokolás ezen részét Alperes feleslegesen kiforgatta.

A fentiekre tekintettel az első fokon eljáró Bíróság – az Alperes hivatkozásával ellentétben – a KRESZ 28., 34., és 35. §§-ait helyesen értelmezte. Különös tekintettel arra, hogy a KRESZ 35. §-hoz fűzött magyarázat szerint be nem látható útszakaszon a menetirány szerinti bal oldali kikerülés céljából történő igénybevétele általában tilos. Ha azonban a továbbhaladás csak így lehetséges, fokozott óvatosság mellett olyan sebességet kell választani, amely mellett az esetleg szembejövő sebességére is figyelemmel, szükség esetén kellő időben, biztonságosan meg lehet állni. Ha a kikerülés elvégzése még így sem biztonságos, irányító személy közreműködéséről kell gondoskodni.

Az első fokon eljáró Bíróság ítéletének indokolásában - a szakértő megállapítására hivatkozva - helyesen hivatkozott arra, hogy, hogy ha [REDACTED] a személygépjárművét a veszélyeszlelés helyén, azaz a reakció időpontban a megengedett 30 km/h sebességgel vezette volna, úgy vészfékezéssel személygépjárművét a későbbi ütközési pont előtt 1,7 méterrel megtudta volna állítani (53. sorsz-ú jkv. 3. oldal 8. bekezdés).

Az első fokon eljáró Bíróság ítéletének indokolásában helyesen állapította meg, hogy az Indítványozó személygépjárművével jobbra, kis ívben akként kanyarodott, hogy jobb oldali keréksora az útpadkán haladt, a gépjárművek ütközésekor a BMW mellső traktusa nem haladt át az úttest képzeletbeli bal oldalára (2012. január 17. napján kelt szakértői vélemény 5. oldal 3. bekezdés). Vagyis Indítványozó a kereszteződésbe behaladáskor – az Alperes hivatkozásával ellentétben – az elvárható fokozott körültekintést tanúsította.

A fentiekre figyelemmel az első fokon eljáró Bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperesi biztosított a közúti balesetet közvetlenül megelőző, releváns magatartásával megszegte a KRESZ 35. § (1) bek-ben foglaltakra figyelemmel a 34. § (1) bek. a), d) pontjába, sebességtúllépése folytán a 14. § (1) bek. z/1. pontjába foglalt közlekedési szabályt, s a 3. § (1) bek. c) pontjába foglalt általános közlekedési szabályt is, ezen közlekedési szabályszegésekkel releváns ok-okozati összefüggésben következett be a jelen per alapját képező közúti baleset.

Az első fokon eljáró Bíróság helyesen állapította meg, hogy ezen közlekedési szabályszegések [REDACTED] számára felróhatóak, míg az Indítványozó a közúti balesetet megelőzően közlekedési szabályt nem szegett meg.

Mindezt támasztja alá a Szegedi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóságának a 2012. április 3. napján kelt 06801/3788-26/2011/szabs. számú határozata is, mely szerint a szakértői vélemény alapján kétséget kizáró módon nem bizonyítható, hogy az Indítványozó, mint eljárás alá vont szabálysértést követett el. E határozat rögzítette továbbá azt is, hogy [REDACTED] közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés (sebességtúllépés) elkövetése miatt eljárás alá vont személlyé minősítették, de ezen személlyé minősítése a cselekmény elkövetésétől számított 6 hónapon túl történt meg, ezért a 2011. július 29-én elkövetett szabálysértést nem rótták [REDACTED] érhetőre.

A sebesség túllépés általában oka, de legalábbis fokozó tényezője a közúti baleseteknek. Amennyiben az alperesi biztosított a megengedett sebességgel közlekedett volna, úgy az ütközés helyéhez oda sem ért volna abban az időpontban, amikor az Indítványozó gépjárművével ott tartott. Ezen túlmenően a sebességtúllépés miatt az alperesi biztosított fékútja megnövekedett, reakcióideje alatt nagyobb utat tett meg, stb.

Abszurdum az alperesi fellebbezés azon állítása, hogy az alperesi biztosítottnak nem volt reális lehetősége a baleset elkerülésére. Dehogynem! Csak az alperesi biztosítottnak lett volna lehetősége a baleset elkerülésére, ha nem tanúsít jogellenes, felróható magatartást (nem hajt

gyorsan, szabályosan végzi a kikerülést, nem szegi meg a KRESZ 14. § (1) bek. z/1. pontjában, ill. 3. § (1) bek. c) pontjában foglaltakat, stb.)

Indítványozó kereseti kérelmében 1.006.416,-Ft-ban jelölte meg a javítási költséget, míg értékcsökkenésként 271.732,-Ft-ot jelölt meg. A szakértő a helyreállítás után a jól végzett javítóipari munka ellenére visszamaradt értékrontó tényezők összességéből adódó műszaki és forgalmi értékvesztéseket a forgalmi érték 1,5%-ban, azaz 210.000,-Ft-ban határozta meg, de a szakértő szakvéleménye kiegészítésekor akként nyilatkozott, hogy a gépjármű káridőpontri forgalmi értékére figyelemmel az Indítványozó által értékcsökkenésként megjelölt 271.732,-Ft sem tekinthető irreálisnak.

A fentiekre figyelemmel az első fokon eljáró Bíróság – az Alperes hivatkozásával ellentétben – nem terjeszkedett túl a kereseti kérelem korlátján és – az Alperes hivatkozásával ellentétben – nem juttatta olyan javítási költséghez Indítványozót, melyet nem követelt.

I.8. Másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék jogerős ítélete

A Szegedi Törvényszék a 2015. november 10. napján kelt 2.Pf.21.785/2015/4. sorszámú ítéletével (K/30 melléklet) az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatta meg, hogy az Alperes marasztalásának az összegét 383.445,-Ft-ra, és 301.925,-Ft után 2011. augusztus 22. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes késedelmi kamatára, további 81.520,-Ft után 2011. július 29. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes késedelmi kamatára leszállította, ill. az Alperes által az Indítványozónak fizetendő elsőfokú perköltség összegét 17.600-Ft-ra leszállította, továbbá kötelezte Indítványozót hogy fizessen meg az Alperesnek 12.700,-Ft másodfokú eljárási költséget, ill. az állam javára Alperes 30.700,-Ft, az Indítványozó 71.550,-Ft fellebbezési eljárási illetéket.

A Törvényszék ítéletének indokolása szerint a szakértő által feltárt baleseti mechanizmusból következően egyértelműen megállapítható volt, hogy a baleset bekövetkezése mindkét részes fél KRESZ szabályszegésére visszavezethető volt. A Törvényszék szerint Indítványozó megszegte a KRESZ 28.§ (1) bek. a) pontjában foglalt ún. „jobbkezes-szabályra” vonatkozó rendelkezést, mely szerint az útkereszteződésben a járművel elsőbbséget kell adni a jobbról érkező minden jármű részére, mely közlekedési szabályszegés következtében az alperesi gépjárművet sebességének és haladási irányának hirtelen megváltoztatására kényszerítette. Az Indítványozó elsőbbségadási kötelezettsége ellenére úgy hajtott be a kereszteződésbe, hogy „nem érzékelte”, tehát nem győződött meg arról, hogy érkezik-e neki jobbról gépjármű, akinek elsőbbséget kell adnia, melynek következtében még nem teljesen bekanyarodott helyzetében, tehát a kanyarodási manőver végzése közben ütközött össze az alperesi gépjárművel.

Az alperesi gépjármű vezetője viszont megszegte a KRESZ adott útszakaszra vonatkozó 30 km/h sebességlimitre vonatkozó előírást, amikor gépjárművével 36-40 km/h sebességgel közlekedett. Az alperesi gépjárművezető ezen túlmenően a Barázda utcában az úttest jobb oldalán parkoló személygépjárműből és utánfutóból álló járműszerelvény kikerülését szabályszerűen végezte, melynek során szükségszerűen tért át a menetiránya szerinti képzeletbeli bal oldali forgalmi sávba. A sebesség túllépése azonban a baleset bekövetkeztében közrehatott, mert a szakértői vélemény értelmében amennyiben a megengedett 30 km/h sebességgel haladt volna, úgy vészfékezéssel 1,7 méterrel az ütközési pontot megelőzően megállíthatta volna a személygépjárművet, ha pedig 7 méterrel korábban kezdett volna el fékezni, akkor lassító fékezéssel is megállíthatott volna az ütközési pont előtt.

Mindezek alapján a Törvényszék szerint a baleset bekövetkeztében mindkét részes fél közrehatott, közrehatási arányuk megállapítása nem szakértői kompetenciába tartozó jogkérdésnek minősül, melyet a másodfokú bíróság az Indítványozóra terhesebben 70-30 %-os mértékben talált megállapíthatónak, figyelembe véve, hogy a balesetet alapvetően az Indítványozót terhelő elsőbbségadási kötelezettség elmulasztása okozta, továbbá a közlekedés rendjét alapvetően az elsőbbségi szabályok hivatottak biztosítani.

A Törvényszék a kármegosztás során a keresettel érvényesített mindösszesen 1.278.148,-Ft-os kártérítési igényből indult ki, melynek 30%-ának megfelelő 383.445,-Ft tőkeösszeg és járulékai megfizetésére kötelezte az Alperest. Továbbá mivel az Alperes másodlagos fellebbezési kérelme minősült részben alaposnak, ezért a pernyertesség-pervesztesség arányában módosította a perköltség viselésének arányát is, mely alapján az Alperes által az indítványozónak fizetendő elsőfokú perköltség összegét 17.600,-Ft-ra leszállította.

A Törvényszék a fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a Feleket a 70-30 %-os pernyertességi-pervesztességi arányból kiindulva kötelezte, ill. a másodfokú eljárásban az Indítványozó 70%-os pervesztességére tekintettel 12.700,-Ft másodfokú eljárási költség megfizetésére kötelezte Alperes részére.

II. Indítványozót a bírói döntés kapcsán ért jogsérelem

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék a baleset tényleges körülményeit, a baleseti tényállást, a Szeged Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság 06801/3788-12/2011/szabs. szabálysértési eljárásban, ill. a szabálysértési határozatában foglaltakat, a baleseti helyszínelő rendőr [REDACTED] tanú vallomását, a balesetnél jelenlévő [REDACTED] tanú vallomását, a szabálysértési eljárás során, ill. a per során készült szakértői véleményekben foglaltakat, a KRESZ-ben, valamint a Ptk-ban foglaltakat teljességgel figyelmen kívül hagyta, ill. azokat teljességgel helytelenül értelmezte, ill. alkalmazta.

A másodfokon eljáró Törvényszék jogerős ítélete a való tényekkel, a periratokkal, a szakértői véleményben foglaltakkal és az irányadó jogszabályokkal ellentétben áll.

A másodfokon eljáró Törvényszék a KRESZ-t és annak következtében a Ptk. károkozásra vonatkozó szabályait - az Alaptörvény Állam része, A bíróság fejezete 26. cikke (1) bek-ben foglalt követelményével ellentétben - az abban foglaltaktól függetlenül értelmezte és alkalmazta.

A másodfokon eljáró Törvényszék jogalkalmazása során, a KRESZ szövegének értelmezésénél teljességgel figyelmen kívül hagyta a KRESZ célját, a másodfokon eljáró Törvényszék ítélete nem a józan észnek megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgál. A másodfokon eljáró Törvényszék ítélete teljességgel önkényes.

A baleset kapcsán eljáró Szegedi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatósága 3788/2011.szabs. számú ügyben - az 1999. évi LXIX. tv. 58. § (1) bek-ben foglaltak alapján - szakkérdésnek ítélte meg az Indítványozó, ill. [REDACTED] ellen a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt indított szabálysértési ügyben a baleset körülményeinek elemzését.

A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. tv. 58. § (1) bek-ben foglaltak alapján *ha a szabálysértési felelősségre vonás szempontjából jelentős, bizonyítást igénylő tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság - hivatalból vagy kérelemre - az igazságügyi szakértői*

tevékenységről szóló törvény szerint igazságügyi szakértői tevékenység végzésére jogosult szakértőt rendelhet ki.

A Szegedi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatósága a 06801/3788-26/2011/szabs. sz. jogerős határozatával – [REDAKTOR] igazságügyi közlekedési-műszaki szakértő MSZ:291/2011. sz. szakértői véleményében foglaltakra alapozva – a 06801/3788-13/2011/szabs. sz. határozatát visszavonta és az Indítványozó ellen indult szabálysértési eljárást – mivel nem állapítható meg a szabálysértés elkövetése – jogerősen megszüntette.

A Szegedi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatósága a 06801/3788-26/2011/szabs. sz. jogerős határozatával – [REDAKTOR] igazságügyi közlekedési-műszaki szakértő MSZ:291/2011. sz. szakértői véleményében foglaltakra alapozva – [REDAKTOR] szemben az ellene a közúti szabályok kisebb fokú megsértése elkövetése miatt indított eljárást pusztán elévülés okán(!) szüntette meg.

Az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróság az elsőfokú eljárás során - a Pp. 177. § (1) bek-ben foglaltak alapján - szakkérdésnek ítélte meg a baleset körülményeinek elemzését.

A Pp. 177. § (1) bek-e szerint *ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki.*

A Szegedi Járásbíróság 3.P.22.675/2012/57. sorszámú ítéletével – a perbeli szakértői véleményekben foglaltakra alapozva - megállapította, hogy [REDAKTOR] a közúti balesetet közvetlenül megelőző, releváns magatartásával megszegte a KRESZ 35. § (1) bek-ben foglaltakra figyelemmel a 34. § (1) bek. a), d) pontjába, sebességtúllépése folytán a 14. § (1) bek. z/1. pontjába foglalt közlekedési szabályt, s a 3. § (1) bek. c) pontjába foglalt általános közlekedési szabályt is, ezen közlekedési szabályszegésekkel releváns ok-okozati összefüggésben következett be a jelen per alapját képező közúti baleset. Ekként, ezen közlekedési szabályszegések [REDAKTOR] számára felróhatóak, míg az Indítványozó a közúti balesetet megelőzően közlekedési szabályt nem segett meg.

Mind a szabálysértési hatóság, mind az elsőfokon eljáró Bíróság szakkérdésnek ítélte meg a baleset körülményeit, és az eljáró szakértő szakvéleményeiben foglaltakra alapozva, mind a szabálysértési hatóság, mind az elsőfokon eljáró Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a baleset bekövetkeztét [REDAKTOR] terheli a felelősség.

A Pp. 206. § (1) bek-e szerint *a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.*

A perben rendelkezésre álló szakvélemények következtetéseikben egyértelműen ellentétben állnak az elsőfokon eljáró Szegedi Törvényszék ítéletével.

A Pp. 182. § (3) bek-e szerint *ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki. Ha a bíróság a bizonyítást hivatalból rendelte el, szükség szerint hivatalból jogosult új szakértő kirendelésére is.*

A Pp. 182. §-ának (3) bek- foglaltak szerint tehát az ellentét feloldása lett volna szükséges. A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ugyanis csak ilyen eljárás mellett juthatott volna abba a helyzetbe, hogy a szakértői véleményeket, mint bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának (1) bek-e

keretében megnyugtatóan értékelhesse, és azok helytállóságáról mérlegeléssel dönthessen, e nélkül a szakvélemények egyszerű félretétele jogszabálysértő.

A másodfokon eljáró Törvényszék – a szakértői véleményekben foglaltakat teljességgel figyelmen kívül hagyva - bírói mérlegelési jogkörbe vonta a vonatkozó KRESZ szabályok értelmezését. A másodfokon eljáró Törvényszék a KRESZ szabályokat okszerűtlenül, logikátlanul értelmezte. A KRESZ mindenki számára egyféle módon értelmezhető, egyértelműen megfogalmazott és követendő, azt senki nem jogosult felülbírálni, másképp értelmezni!

A másodfokon eljáró Törvényszék a szakértői bizonyítékok körében is köteles vizsgálni a szakvélemények meggyőző erejét. A másodfokon eljáró Törvényszék – a perben rendelkezésre álló szakértői véleményeket, egybevetve a per többi bizonyítékaival – a formál logika szabályai figyelembevételével, okszerű következtetés mellett alappal nem juthatott arra, hogy a szakértői véleménytől eltérő álláspontot fogadjon el.

A bizonyítási eljárás, különösen a perben rendelkezésre álló szakértői vélemények egyáltalán nem támasztják alá a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ítéletében foglaltakat, sőt annak éppen az ellenkezőjét igazolják.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék alapvetően a KRESZ „jobb-kéz” szabályát értelmezte teljességgel tévesen.

A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 28. § (1) bek-e szerint az útkereszteződésben - ha a (2) bekezdés rendelkezéseiből más nem következik - a járművel elsőbbséget kell adni

- a) a jobbról érkező minden jármű és
- b) a balról érkező villamos részére.

A per során Alperes többször hivatkozott a jobb- kéz szabályra, hogy abban nem esik szó arról, hogy az úttest melyik részén közlekedő járműnek van elsőbbségi joga; szerinte bárhol közlekedhet a jobbról érkező, mindenképp elsőbbsége van.

A KRESZ a jobb-kéz szabály kapcsán amiatt sem részletezi, hogy az úttest melyik részén közlekedőt illeti meg az elsőbbség, mert a KRESZ 25. § (2) bek-ben szabályozott abszolút szabály szerint senki nem közlekedhet a menetirány szerinti bal oldalon.

A KRESZ 25. § (2) bek-e szerint járművel az úttesten - az előzés és kikerülés esetét kivéve - annak menetirány szerinti jobb oldalán, az út- és forgalmi viszonyok szerint lehetséges mértékben jobbra tartva kell közlekedni.

A KRESZ 35. § (1) bek-e szerint az úttest menetirány szerinti jobb oldalán álló jármű vagy ott levő egyéb akadály melletti elhaladásra (kikerülés) a 34. § (1)-(5) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell - értelemszerűen - alkalmazni.

A KRESZ 34. § (1) bek-e szerint előzni abban az esetben szabad, ha

- a) az előzés céljából igénybe venni kívánt forgalmi sáv olyan távolságban szabad, hogy - figyelemmel az előzni kívánó és a megelőzendő jármű sebessége közötti különbségre - az előzés a szembejövő forgalmat nem zavarja;
- b) az előzni kívánó jármű előzését más jármű nem kezdte meg;
- c) az előzni kívánó jármű előtt ugyanabban a forgalmi sávban haladó másik jármű előzési szándékot nem jelzett;
- d) az előzés során a megelőzendő jármű mellett megfelelő oldaltávolságot lehet tartani;

e) a vezető az előzés befejezése után a járművel a megelőzött jármű elé, annak zavarása nélkül vissza tud térni.

A KRESZ 35. §-hoz fűzött magyarázat szerint be nem látható útszakaszon a menetirány szerinti bal oldal kikerülés céljából történő igénybevétele általában tilos. Ha azonban a továbbhaladás csak így lehetséges, fokozott óvatosság mellett olyan sebességet kell választani, amely mellett az esetleg szembejövő sebességére is figyelemmel, szükség esetén kellő időben, biztonságosan meg lehet állni. Ha a kikerülés elvégzése még így sem biztonságos, irányító személy közreműködéséről kell gondoskodni.

A fentiek értelmében kizárólag akkor veheti igénybe az úttest bal oldalát bárki (pl. kikerüléshez, előzéshez), ha ezzel egyetlen más közlekedőt sem zavar, akadályoz még a legkisebb mértékben sem. Illetve mindezt csak fokozott óvatossággal, körütekintéssel teheti, mások zavarása nélkül, szükség esetén irányító személy közreműködésével.

Hiába is lenne valakinek egy kereszteződéshez másnak jobbról érkezve elsőbbsége, ha ő éppen az út szemközti oldalát kívánja igénybe venni a továbbhaladásához, akkor ezt csak akkor teheti meg, ha a szemközt közlekedőt (az lehet egy éppen beforduló vagy akár szemben haladó jármű is) semmilyen mértékben nem zavarja a továbbhaladásában. Tehát ilyen esetben nincs elsőbbsége. A perbeli esetben pedig pláne nincsen, hiszen már a kereszteződéshez érkezése előtt a szemközti oldalon haladt az Opel vezetője. A kikerülési szabálya világos, egyértelmű a KRESZ-ben, azt nem áll jogában senkinek mérlegelni. Kikerülést kizárólag úgy hajthat végre valaki, hogyha azt be is tudja fejezni mások zavarása nélkül.

A fentiekre tekintettel – ahogyan azt az elsőfokon eljáró Bíróság is helyesen megállapította - a közúti balesetet közvetlenül megelőző, releváns magatartásával megszegte a KRESZ 35. § (1) bek.-ben foglaltakra figyelemmel a 34. § (1) bek. a), d) pontjába, sebességtúllépése folytán a 14. § (1) bek. z/1. pontjába foglalt közlekedési szabályt, s a 3. § (1) bek. c) pontjába foglalt általános közlekedési szabályt is, ezen közlekedési szabályszegésekkel releváns ok-okozati összefüggésben következett be a jelen per alapját képező közúti baleset. Ekként, ezen közlekedési szabályszegések [REDACTED] számára felróhatóak, míg az Indítványozó a közúti balesetet megelőzően közlekedési szabályt nem szegett meg.

Egyértelműen egyedüli okozója a balesetnek az Opel vezetőjének többszörösen jogsértő magatartása. A per valamennyi adata, irata, a rendelkezésre álló bizonyítékok ellentmondásmentesen, zárt láncolatban ezt támasztják alá. Indítványozó akár legcsekélyebb mértékű szabálysértését, felróható, jogellenes magatartását egyetlen egy peradat sem támasztja alá, arra még csak utaló körülmény sincsen.

A másodfokon eljáró Törvényszék által megállapított 70-30%-os közrehatási arány a fentiek okán teljességgel megalapozatlan, jogellenes.

Feltéve, de meg nem engedve, hogy Indítványozó magatartása is közrehatott a balesetben, annak mértékének a másodfokon eljáró Törvényszék általi megállapítása teljességgel önkényes.

Pp. 206. § (3) bek-e szerint a bíróság a kártérítés vagy egyéb követelés összegét, ha a szakértői vélemény vagy más bizonyíték alapján meg nem állapítható, a per összes körülményeinek mérlegelésével belátása szerint határozza meg.

A közrehatási arány megállapítása a Pp. 206. § (3) bek-be is ütközik, hiszen Indítványozót a baleset bekövetkeztében egyáltalán nem terheli felelősség.

A jogerős szabálysértési határozatban, a szakértői véleményekben foglaltak, a perbeli tanúvallomások, ill. az egyéb peradatok alapján Indítványozó teljes mértékben, azaz 100%-ig szabályszerűen végezte a kikanyarodást. Ez a másodfokon eljáró Törvényszék ítéletében foglaltak alapján hogyan jelenthetne 70%-os közrehatási arányt Indítványozó részéről?

A másodfokon eljáró Törvényszék a közrehatás aránya kapcsán a százalékos megoszlás meghatározásának indokát nem adta, annak módszerét nem indokolta.

Indítványozó álláspontja szerint jogszabálysértő a Szegedi Törvényszék jelen indítvánnyal támadott határozata, tekintettel arra, hogy az:

- iratellenes,
- szakkérdésben a rendelkezésre álló szakvélemények figyelmen kívül hagyásával került meghozatalra,
- megalapozatlan,
- érdemben nem felel meg a jogszabályi előírásoknak,
- a kiválasztott jogszabály teljességgel téves értelmezésével került meghozatalra.

A Szegedi Törvényszék jelen felülvizsgálati kérelemmel támadott határozata a KRESZ 28. § (1) bek. a) pontjában foglaltak teljességgel téves értelmezésével, ill. az irányadó KRESZ 3. § (1) bek., 14. § (1) bek. 25. § (2) bek., 35. § (1) bek, 34. § (1) bek-ben foglaltak mellőzésével került meghozatalra.

A Szegedi Törvényszék jelen indítvánnyal támadott határozatában az irányadó jogszabályok teljességgel téves, ill. önkényes értelmezésével, ill. megalapozatlan figyelmen kívül hagyásával helytelen jogi következtetésre jutott.

A Szegedi Törvényszék ítéletében a döntés eredményét meghatározó indokok ekként nem tarthatók, azok nyilvánvalóan helytelen következtetésen alapulnak. Az ítélet mindezek okán nem tekinthető megalapozottnak.

A Szegedi Törvényszék a jogszabályok helytelen alkalmazásával téves jogi következtetésre jutott.

A Szegedi Törvényszék jelen indítvánnyal támadott határozatával az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróság ítéletét megváltoztatta és Felperes kereseti kérelmét 70%-ban elutasította.

A Szegedi Törvényszék jelen felülvizsgálati kérelemmel támadott határozata jogszabálysértő, mely jogszabálysértések az ügy érdemére kiható hatállyal bírnak.

III. Az Alaptörvény érdemi döntéssel érintett rendelkezései, alaptörvényellenesség

III.1. Alapvetés B) cikk – demokratikus jogállamiság

Az Alaptörvény Alapvetés része B) cikk (1) bek-e szerint Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az Alapvetés elején kerül sor azon alkotmányos alapelvek meghatározására, amelyek az **Alaptörvény egészét áthatják, rendezőelvként szolgálnak** mind az alapjogi, mind az államszervezeti rész tekintetében. Ilyen alkotmányos elv az állam szuverenitásának külső oldalát megtestesítő függetlenség, a többpártrendszerre épülő demokrácia, valamint a jogállamiság.

A jogállamiság elvét az Alkotmánybíróság kiemelt jelentőséggel kezelte és több más jogintézmény, alapjog értelmezéséhez segítségül hívta. Az Alkotmánybíróság a

jogállamiság fogalmát 1991-től **alkotmányossági mérce**ként kezelte és abból több más olyan fogalmat vezetett le, mint a jogbiztonság, amely szintén összetett értelmezést nyert. [9/1992. (I. 30.) AB határozat, 10/1992. (II. 25.) AB határozat, 11/1992. (III. 5.) AB határozat]

A jogállamiság később **normatív tartalmat kapott**, és erre figyelemmel egy adott norma alkotmányos jellege önmagában is megítélhetővé vált. [Balogh Zsolt: Az Alkotmánybíróság jogállam-értelmezése. In Kilényi Géza (szerk.): Alkotmánybíráskodás. Unió, Budapest, 1993, 109-144. o.]

Az 1991-ben megfogalmazott tétel szerint **a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.** [56/1991. (XI. 8.) AB határozat]

Ezen értelmezésben **az államnak a jog uralma alatt kell állnia.** A követelmény teljes egészében az Alkotmány és más normák viszonylatában tud kiteljesedni, ám a törvények esetében is érvényesül, mindaddig, amíg az állam meg nem változtatja az adott normát. A jogállamiság ezen értelmezése kétirányú: jelenti egyrészt az államszervezet demokratikus és zavartalan működését, másrészt a szabadságjogok érvényesülését. [36/1992. (VI. 10.) AB határozat]

Az Alkotmánybíróság a jogállamiság alapértékét kitöltő elveket - a jogszabályok felülvizsgálata során - az Alkotmány valamely konkrét rendelkezésével való összhang alapján vizsgálja. **A jogállamiság elve** azonban, ezekhez a konkrét alkotmányos szabályokhoz képest nem kiegészítő, másodlagos szabály, s nem pusztán deklaráció, hanem **önálló alkotmányjogi norma, aminek sérelme önmagában is megalapozza valamely jogszabály alkotmányellenességét.** [9/1992. (I. 30.) AB határozat]

A jogállamiság azáltal valósul meg, hogy az Alkotmány valóban és feltétlenül hatályosul. Nemcsak **a jogszabályoknak és az állami szervek működésének kell szigorúan összhangban lenniük az Alkotmánnyal**, hanem **az Alkotmány fogalmi kultúrájának és értékrendjének át kell hatnia az egész társadalmat.** [11/1992. (III. 5.) AB határozat, 64/1993. (XII. 22.) AB határozat]

A jogbiztonság - az Alkotmánybíróság értelmezésében - **az államtól és elsősorban a jogalkotótól** azt várja el, hogy **a jog egésze, egyes részterületei, és egyes szabályai is világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára előre láthatóak legyenek.**

Az alkotmányos alapjogok és az alkotmányos védelmet élvező szabadságok miatt **a közhatalom csak alkotmányos felhatalmazással és alkotmányos indokkal avatkozhat be az egyén jogaiba és szabadságába.**

A jogállamiság elvét az Alkotmánybíróság összekapcsolta a következő elvekkel, értékekkel: **a jogbiztonság követelménye**, az alkotmányos büntetőjog fogalma, valamint ez utóbbi elvekből vezették le a közjogi érvénytelenség kategóriáját.

Az említett eljárási garanciák, mint a jogállamiság formális megnyilvánulási formái a büntetőjogban, a polgári jogban és a közigazgatási jogban is érvényesülnek.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék Indítványozó által kifogásolt döntése a demokratikus jogállamiság követelményével ellentétben áll, hiszen az a Polgári Perrendtartás 177. § (1) bek., 206. § (1), (3) bek., 182. § (3) bek., ill. a KRESZ 3. § (1) bek.

c), 14. § (1) bek. z/1. pontjába, a 28. § (1) bek. a) pontjában, a 35. § (1) bek-ben foglaltakra figyelemmel a 34. § (1) bek. a), d) pontjában kifejtett normáiba ütközik.

III.2. Szabadság és Felelősség XXIV. Cikk. (1) bek. – a tisztességes eljáráshoz való jog

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része XXIV. cikk (1) bek-e szerint Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

A hatóság fogalmába tágabb értelemben minden jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a bíróságok is. Ez utóbbiakra azonban elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikkében **garantált fair eljárás** elve vonatkozik, míg e cikk általánosan követendő a hatósági ügyekben eljáró közigazgatási szervek számára is.

Elvként érvényesül tehát a **pártatlan és részrehajlás nélküli ügyintézés**, amelynek megvalósítása szoros összefüggésben áll a **jogegyenlőség**, a **diszkrimináció tilalma**, valamint az emberi méltóság alkotmányos elveivel. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a hatóság ne alkalmazhatna megkülönböztetést, hanem csak azt az **indokolatlan megkülönböztetést** tiltja, **ami az ügy elbírálása szempontjából lényegtelen körülményeken alapul**, amely **szempontok** főként az adott **ügytípusra vonatkozó anyagi jogszabályokból fakadnak**.

A tisztességes ügyintézés követelménye nem csupán a **jogszabályok megtartásával** azonos, bár ez **mindenképpen szükséges feltétele** annak. A fair eljárás azonban ennél többet is jelent, követelmény a **döntés indokolásának kötelezettsége** is a hatóság oldaláról, hiszen az ügyfél a jól szerkesztett döntésből értesülhet a döntés okairól. Az indokolási kötelezettség pontos szabályait az **eljárási törvények állapítják meg**.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék Indítványozó által kifogásolt döntése a tisztességes eljárás követelményével ellentétben áll, hiszen az a Polgári Perrendtartás 177. § (1) bek., 206. § (1), (3) bek., 182. § (3) bek., ill. a KRESZ 3. § (1) bek. c), 14. § (1) bek. z/1. pontjában, a 28. § (1) bek. a) pontjában, a 35. § (1) bek-ben foglaltakra figyelemmel a 34. § (1) bek. a), d) pontjában kifejtett normáiba ütközik. A döntés nem pártatlan, részrehajló; továbbá a döntés indokolása a fenti II. pontban kifejtettek szerint - az irányadó eljárásjogi jogszabályi kritériumok ellenére - hiányos, azon túlmenően nem megalapozott, ellentmondásos.

III.3. Szabadság és Felelősség XXVIII. Cikk. (1) bek. – független és pártatlan bírósághoz, tisztességes eljáráshoz való jog

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része XXVIII. cikk (1) bek-e szerint Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A cikk alapján az igazságosság helyett a **tisztességes eljárás követelménye** érvényesül, amely az Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. [6/1998. (III. 11.) AB határozat]

A tisztességes eljárásnak az egyezmény- és alkotmányszövegekben nem nevesített, de általánosan és nem vitatottan elismert eleme a **fegyverek egyenlősége**.

Az emberi jogokat védő fórumok szerint a **fair trial** olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan, avagy nem tisztességes.

A tisztességes eljáráshoz való jog így **felöleli az eljárási jogok egészének érvényesülését**. Ugyanakkor maga a tisztességes eljáráshoz való jog az alapjogi dogmatika szerint abszolút jog. Nincs olyan szükségesség, amely miatt a tárgyalás tisztességes voltát arányosan ugyan, de korlátozni lehetne; ezért a tisztességes tárgyalás fogalmán belül alakítandó ki olyan ismérvszisztem, amely annak tartalmát adja, s csak ezen belül értékelhető bizonyos korlátozások szükségessége és arányos volta.

A fentiekben kifejtettek alapján annak megítélése szempontjából, hogy egy eljárás mennyiben volt tisztességes, figyelembe kell venni az eljárás valamennyi körülményét és az eljárási jogok egészének érvényesülését.

A bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. (Alaptörvény - Az Állam - Bíróságok 28. Cikk)

Indítványozó álláspontja szerint a bizonyítékok figyelmen kívül hagyása, okszerűtlen mérlegelése, téves jogi következtetés levonása, ill. a KRESZ 28. § (1) bek. a) pontjában foglalt anyagi jogszabály megsértése nem csupán a tisztességes eljáráshoz való jogot sérti, hanem kérdésesség teszi az ítéletet meghozó bíróság pártatlanságát is, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló eljárási lehetőségek közül Indítványozóra nézve csaknem a leghátrányosabb megoldást választotta.

Az a körülmény, hogy az elsőfokon eljáró Bíróság kereseti kérelemnek teljességgel helytadó ítélete a másodfokon eljáró Törvényszék által teljesen új indokok alapján megváltoztatásra és a kereseti kérelem 70%-os mértékben elutasításra került, nagymértékben sérti Indítványozó jogbiztonsághoz és tisztességes eljáráshoz való jogát, ill. azon jogát, hogy ügye független és pártatlan bíróság előtt kerüljön elbírálásra, ekként a jelen kérelemmel támadott döntés ezen oknál fogva Alaptörvényellenes.

III.4. Alapvetés Szabadság és Felelősség XXVIII. Cikk. (7) bek. – jogorvoslathoz való jog

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része XXVIII. cikk (7) bek-e szerint *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

A III.2., ill. III.3. pontokban kifejtett tisztességtelen bírósági eljárás egyenes következményeként bekövetkezett Indítványozó jogorvoslathoz való jogának sérelme.

Tekintettel arra, hogy a perben a pertárgy értéke nem érte el a Pp. 271. § (2) bek-ben rögzített hárommillió forintos felülvizsgálati határértéket, ekként Indítványozó felülvizsgálati kérelemmel nem élhetett.

A jogsértő ítélet Indítványozót valójában megfosztotta az ügy érdemében hozott másodfokú döntés elleni jogorvoslati jogától is, hiszen a kereseti kérelmet 70%-ban elutasító döntés ellen az Indítványozó további jogorvoslati lehetősége nem biztosított.

A másodfokon eljáró Törvényszék azzal, hogy döntése során az Indítványozó kereseti kérelmében, ill. nyilatkozataiban, az okiratokban, a szabálysértési eljárási iratokban, a szakértői véleményekben, a tanúvallomásokban foglaltakat figyelmen kívül hagyta és teljesen

új indokok alapján döntötte el a jogvitát jogerősen, megfosztotta Indítványozót az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bek-ben biztosított jogorvoslathoz való jogától. A teljesen új indokokra helyezett döntés ellen – a felülvizsgálati határértéket el nem érő pertárgyértékre tekintettel – a felülvizsgálat kizárt. A másodfokon eljáró Törvényszék eljárása azért is jogsértő, mert a másodfokon eljáró Törvényszéknek lehetősége lett volna arra, sőt kötelessége lett volna, hogy ahelyett, hogy végső, jogorvoslattal már nem támadható ítéletet hozzon, visszautalja az ügyet az elsőfokon eljáró Bíróság elé, annak érdekében, hogy a Pp. 182. § (3) bek-ben foglaltak alapján más szakértőt jelöljön ki; ill. a Pp. 249. §-ban foglaltak alapján a bizonyítást maga is elrendelhetette volna. Amennyiben a másodfokon eljáró Törvényszék így tett volna, úgy elkerülhető lett volna Indítványozó jogorvoslathoz való jogának sérelme.

III.5. Szabadság és felelősség XIII. cikk (1), (2) bekezdés – tulajdonhoz való jog

Az Alaptv. Szabadság és felelősség része XIII. cikk (1) bek-e szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Az Alaptv. Szabadság és felelősség része XIII. cikk (2) bek-e szerint tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

A fentiek szerinti eljárási és anyagi jogszabálysértő döntés Indítványozónak a tulajdonjoghoz való jogát is sérti, tekintettel arra, hogy a sérelmezett döntés rendelkezése folytán az őt ért 1.278.148,-Ft kár, ill. ennek 2011. augusztus 22. napjától járó kamata, valamint a káresemény folytán felmerült 350.562,-Ft perköltség jogszerűen őt illető teljes megtérülése helyett, csupán annak 30%-ra tarthat igényt, azzal, hogy vagyonával egy őt jogszerűen nem terhelő kötelezettségért (az Alperesnek a peres eljárással felmerült 70%-os perköltségéért) helytállni tartozna.

IV. Indítványozó jogorvoslati lehetőségeinek kimerítése, további jogorvoslati lehetőség hiánya

A sérelmezett döntés **súlyosan sérti Indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogait.** Indítványozó jogsérelme kapcsán **a magyar jogrendszer nem biztosít jogorvoslatot** Indítványozó számára.

A Pp. 271. § (2) bek-e szerint nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyonjogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg.

A döntés ellen a Pp. 260-269. §-ban szabályozott perújításnak – az ott írt feltételek hiányában – nincsen helye. A döntés ellen egyéb jogorvoslatnak sincsen helye.

V. Adatkezelésre vonatkozó nyilatkozat, egyéb

Indítványozó az Abtv. 52. § (5) bek-ben, ill. az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) AB Tü. Határozat 56. § (2) bek-ben foglaltak alapján akként nyilatkozik, hogy **adatai zártan kezelését kéri, Indítványozó személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.**

Indítványozó tájékoztatja a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ügyben bírósági eljárás, ekként felülvizsgálati, ill. perújítási eljárás nincs folyamatban.

Indítványozó a megsemmisíteni kért ítéletet jogi képviselője útján postai úton 2015. november 27. napján vette át, ekként az Abtv. 30. § (1) bek-ben meghatározott, az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitvaálló határidő hatvan napon belül, azaz 2016. január 26. napján jár le.

Melléklet:

- K/1 melléklet: 2011. július 10. napján kelt baleseti bejelentőlap
- K/2 melléklet: 2010. augusztus 3. napján kelt kárfelvételi jegyzőkönyv
- K/3 melléklet: 2011. augusztus 4. napján kelt javítási-kalkuláció
- K/4 melléklet: 2012. áprilisában kelt indítványozói levél
- K/5 melléklet: 2012. április 19. napján kelt alperesi levél
- K/6 melléklet: 2012. április 25. napján kelt indítványozói levél
- K/7 melléklet: 2012. május 7. napján kelt alperesi levél
- K/8 melléklet: 2012. szeptember 3. napján kelt indítványozói levél
- K/9 melléklet: 2012. szeptember 14. napján kelt alperesi levél
- K/10 melléklet: 2012. október 10. napján kelt indítványozói levél
- K/11 melléklet: 2012. január 17. napján kelt szakértői vélemény
- K/12 melléklet: [redacted] anú vallomása
- K/13 melléklet: 2012. december 7. napján kelt előkészítő irat
- K/14 melléklet: 2012. december 17. napján kelt indítványozói beadványában
- K/15 melléklet: 2013. március 19. napján kelt alperesi ellenkérelem
- K/16 melléklet: 2013. április 16. napján kelt indítványozói előkészítő irat
- K/17 melléklet: 2014. január 13. napján kelt indítványozói nyilatkozat
- K/18 melléklet: 2014. április 14. napján kelt indítványozói beadvány
- K/19 melléklet: 2014. szeptember 23. napján kelt Igazságügyi közlekedési-műszaki szakértői vélemény
- K/20 melléklet: 2014. október 8. napján kelt indítványozói észrevétel
- K/21 melléklet: 2014. október 10. napján kelt alperesi észrevétel
- K/22 melléklet: 2014. október 29. napján kelt indítványozói észrevétel
- K/23 melléklet: 2015. április 21. napján kelt kiegészítő igazságügyi szakértői vélemény
- K/24 melléklet: 2015. április 28. napján kelt indítványozói észrevétel
- K/25 melléklet: 2015. április 28. napján kelt alperesi észrevétel
- K/26 melléklet: 2015. május 11. napján kelt indítványozói észrevétel
- K/27 melléklet: Szegedi Járásbíróság 23.P.22.675/2012/57. sz. ítélete
- K/28 melléklet: 2015. szeptember 4. napján kelt alperesi fellebbezés
- K/29 melléklet: 2015. november 6. napján kelt indítványozói fellebbezési ellenkérelem
- K/30 melléklet: Szegedi Törvényszék 2.Pf.21.785/2015/4. sz. ítélete
- K/31 melléklet: ügyvédi meghatalmazás

Szeged, 2016. január 19.

Tisztelettel:

[redacted]
Indítványozó képv.

